

**ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ**

**ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ “ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ”**

**ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΗΘΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ
ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;**

ΒΑΣΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Ομότ. Καθ. Α. Αποστόλου
Ομότ. Καθ. Α. Τσάμης (Επιβλέπων)
Αναπλ. Καθ. Κ. Λιάπης

ΑΘΗΝΑ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω ειλικρινά όλους όσους συνέβαλαν στην σύνταξη, την επεξεργασία, την ολοκλήρωση και την εκπόνηση της παρούσας εργασίας.

Πρωτίστως, ιδιαίτερες ευχαριστίες θα ήθελα φυσικά να εκφράσω προς τον επιβλέποντα μου Αναστάσιο Τσάμη, Ομότιμο Καθηγητή στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου για την ανάθεση της παρούσας εργασίας, την εμπιστοσύνη που μου έδειξε, την πολύτιμη καθοδήγηση του και την καταλυτική συμπαράσταση και υποστήριξη του σε όλα τα στάδια της διαδικασίας από την έναρξη μέχρι και την ολοκλήρωση της.

Εν συνεχεία, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους Καθηγητές Ιωάννη Φίλο και Απόστολο Αποστόλου, οι οποίοι συμμετείχαν στην τριμελή επιτροπή, καθώς και τους υπόλοιπους καθηγητές και επιστημονικούς συνεργάτες του τμήματος που υπήρξαν πολύ σημαντικοί αρωγοί σε όλη τη διάρκεια των σπουδών.

Ιδιαίτερα ευχαριστώ τους συμμετέχοντες στο ερωτηματολόγιο για την άμεση ανταπόκριση τους στο ερευνητικό σκέλος της διπλωματικής μου εργασίας αλλά και όσους πρόθυμα μελέτησαν το ερωτηματολόγιο και με συμβούλεψαν για τυχόν διορθώσεις, βελτιώσεις κ.α. αλλαγές.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά την οικογένεια μου που με στήριξε ηθικά, τόσο στις προ-πτυχιακές όσο και στις μεταπτυχιακές σπουδές μου και που με εμπύχωναν συνεχώς καθ' όλη την διάρκεια αυτού του πανέμορφου ταξιδιού στην εύρεση της αληθείας.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Περίληψη

Πολλές εταιρίες εφαρμόζουν προγράμματα επιχειρηματικής ηθικής και τα οποία λειτουργούν ως προάγγελος των κανονιστικών διατάξεων που σε ύστερο χρόνο προτείνονται ή επιβάλλονται από τις αρμόδιες αρχές. Τα προγράμματα αυτά έχουν ως στόχο τους να μειώσουν ή ακόμα και να εξαλείψουν φαινόμενα εξαπάτησης των εργαζομένων, των καταναλωτών, της διοίκησης, των μετόχων αλλά και της ίδιας της εταιρίας.

Παράλληλα με αυτό, οι εργαζόμενοι μίας εταιρίας χαρακτηρίζονται από τον υψηλό ή χαμηλό δείκτη ηθικής που διαθέτουν και βάση του οποίου επεξεργάζονται τα εταιρικά δεδομένα και λαμβάνουν τις κατάλληλες αποφάσεις. Ακόμη χαρακτηρίζονται από την ικανότητά του να συμμορφώνονται σε κανονισμούς και διατάξεις που είναι πιθανό να συμβαδίζουν ή όχι με τα προσωπικά τους συμφέροντα και φιλοδοξίες.

Στόχος της παρούσας εργασίας είναι να εξακριβώσει αν και κατά πόσο στενά συνδεδεμένες είναι οι έννοιες της ατομικής και επιχειρηματικής ηθικής και ποια η επιρροή που ασκούν στα διάφορα κανονιστικά πλαίσια μίας επιχείρησης, εταιρίας ή οργανισμού. Πόσο πιθανό είναι ο δείκτης ηθικής του εργαζομένου να επεμβαίνει στην λήψη των αποφάσεων; Είναι τελικά απαραίτητη η ατομική ηθική για να υπάρξει η επιχειρηματική ηθική ή όχι και πόσο πιθανό ένας εργαζόμενος να παραβεί τους αυστηρούς κανόνες μίας επιχείρησης προκειμένου να έχει προσωπικό όφελος;

Λέξεις-κλειδιά: Ηθική, Ατομική Ηθική, Επιχειρηματική Ηθική,
Εταιρικά Προγράμματα, Κανονιστική Συμμόρφωση, Λήψη αποφάσεων

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Abstract

Many companies apply business ethics programs and which act as a precursor to regulatory provisions later proposed or imposed by the competent authorities. These programs aim to reduce or even eliminate the phenomenon of deception of employees, consumers, management, shareholders and the company itself.

At the same time, a company's employees are characterized by the high or low moral index that they have and according to which they process the corporate data and make the right decisions. They are also characterized by their ability to comply with rules and regulations that are likely to go or not hand in hand with their personal interests and aspirations.

The aim of this paper is to verify whether the concepts of individual and business ethics are closely linked and how they influence the different regulatory frameworks of a business, company or an organization. How likely is the employee's moral index to interfere with decision-making? Is it ultimately necessary for individual ethics to have business ethics or not and how likely that an employee will violate the strict rules of a business in order to have a personal benefit?

Keywords: Ethics, Individual Ethics, Business Ethics, Corporate Programs, Regulatory Compliance, Decision Making

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Πίνακας Περιεχομένων

Ευχαριστίες.....	2
Περίληψη.....	3
Abstract	4
1. Ηθική.....	10
1.1. Εισαγωγή στην Ηθική φιλοσοφία	10
1.2. Ορισμός της Ηθικής.....	11
1.3. Η μετα-ηθική	12
1.4. Η κανονιστική ηθική.....	14
1.5. Η ηθική αρετή.....	15
1.5.1. Κατά τον Σωκράτη:.....	15
1.5.2. Κατά τον Αριστοτέλη:	16
1.6. Ο στωικισμός.....	17
1.6.1. Κατά τον Επίκτητο:	17
1.7. Η σύγχρονη ηθική αρετή.....	18
1.8. Η διαισθητική ηθική	19
1.9. Ο ηδονισμός.....	20
1.9.1. Ο Κυρηναϊκός ηδονισμός.....	21
1.9.2. Ο επικουριανισμός.....	21
1.10. Ο κρατικός επαγωγισμός.....	22
1.11. Ο Επαγωγισμός (Τελεολογία)	23
1.12. Ο ορθολογισμός	25
1.13. Η δεοντολογία.....	26
1.14. Η πρακτική ηθική	27
1.15. Η ηθική του λόγου	28
1.16. Η ηθική της περίθαλψης.....	29
1.17. Η ηθική του ρόλου	29

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

1.18. Η αναρχική ηθική	30
1.19. Η μεταμοντέρνα ηθική	31
1.20. Η εφαρμοσμένη ηθική.....	33
1.21. Ειδικά πεδία εφαρμογής.....	34
1.21.1. Η βιοηθική	34
1.21.2. Η επιχειρησιακή ηθική	35
1.21.3. Η ηθική των μηχανών	36
1.21.4. Η στρατιωτική ηθική.....	37
1.21.5. Η πολιτική ηθική.....	37
1.21.6. Η ηθική του δημόσιου τομέα.....	37
1.21.7. Η ηθική της δημοσίευσης.....	38
1.21.8. Η σχεσιακή ηθική	39
1.21.9. Η ηθική των ζώων.....	40
1.21.10. Η ηθική ψυχολογία	40
1.21.11 Η εξελικτική ηθική.....	40
1.21.12. Η περιγραφική ηθική.....	41
2. Κανονιστική Συμμόρφωση	42
2.1. Εισαγωγή στην Κανονιστική Συμμόρφωση	42
2.2. Στην Αυστραλία.....	44
2.3. Στον Καναδά.....	45
2.4. Στην Ινδία	46
2.5. Στο Ηνωμένο Βασίλειο	46
2.5.1. Η οικονομική συμμόρφωση	47
2.5.2. Οι προκλήσεις.....	48
2.6. Στις Ηνωμένες Πολιτείες	49
2.6.1. Τα Πρότυπα (ISO)	50
3. Μεθοδολογία Έρευνας.....	51

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

3.1. Βασικές κατηγορίες της Έρευνας.....	51
3.2. Μέθοδοι συλλογής δεδομένων.....	52
3.2.1. Η παρατήρηση.....	52
3.2.2. Η συνέντευξη.....	53
3.2.3. Το ερωτηματολόγιο.....	54
3.2.4. Χαρακτηριστικά κατάρτισης του ερωτηματολογίου.....	56
3.2.5. Το δείγμα της έρευνας.....	57
3.2.6. Μεθοδολογία σύνταξης του παρόντος ερωτηματολογίου.....	58
3.2.7. Μεθοδολογία Επεξεργασίας και Ανάλυσης Ερωτηματολογίου.....	59
3.2.8. Μέθοδος χορήγησης του ερωτηματολογίου.....	59
3.3. Συμπεράσματα της Έρευνας.....	60
3.4. Περιορισμοί της έρευνας.....	61
3.5. Προτάσεις για μελλοντική διερεύνηση.....	63
Αποτελέσματα.....	64
Ερώτηση No.01.....	65
Ερώτηση No.02.....	65
Ερώτηση No.03.....	66
Ερώτηση No.04.....	66
Ερώτηση No.05.....	67
Ερώτηση No.06.....	67
Ερώτηση No.07.....	68
Ερώτηση No.08.....	68
Ερώτηση No.09.....	69
Ερώτηση No.10.....	69
Ερώτηση No.11.....	70
Ερώτηση No.12.....	70
Ερώτηση No.13.....	71

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση No.14	71
Ερώτηση No.15	72
Ερώτηση No.16	72
Ερώτηση No.17	73
Ερώτηση No.18	73
Ερώτηση No.19	74
Ερώτηση No.20	74
Ερώτηση No.21	75
Ερώτηση No.22	75
Ερώτηση No.23	76
Ερώτηση No.24	76
Ερώτηση No.25	77
Ερώτηση No.26	77
Ερώτηση No.27	78
Ερώτηση No.28	78
Ερώτηση No.29	79
Ερώτηση No.30	79
Βιβλιογραφία	80
1. Ξενόγλωσση βιβλιογραφία	80
2. Ελληνική Βιβλιογραφία	85
3. Ηλεκτρονικές πηγές	85
Παραρτήματα	86
1. Ερωτηματολόγιο	86
2. Οδηγίες συμπλήρωσης του ερωτηματολογίου	88

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Συντομογραφίες

ACCC: Australian Competition and Consumer Commission
ACMA: Australian Communications and Media Authority
APRA: Australian Prudential Regulation Authority
ASIC: Australian Securities and Investments Commission
ASME: American Society of Mechanical Engineers
CAN-SPAM: Controlling the Assault of Non-Solicited Pornography and Marketing Act of 2003
CFIA: Canadian Food Inspection Agency
COBIT: Control Objectives for Information and Related Technologies
CSA: Canadian Securities Administrators
FCA: Financial Conduct Authority
FINTRAC: Financial Transactions and Reports Analysis Centre of Canada
FISMA: Federal Information Security Management Act of 2002
FRC: Financial Reporting Council
GLBA: Gramm–Leach–Bliley Act
HACCP: Hazard analysis and critical control points
HIPAA: Health Insurance Portability and Accountability Act of 1996
ISO: International Organization for Standardisation
NIST: National Institute of Standards and Technology
OFAC: Office of Foreign Assets Control
OSFI: Office of the Superintendent of Financial Institutions
OSHA: Occupational Health and Safety Administration
PCI-DSS: Payment Card Industry Data Security Standard
PCMLTFA: Proceeds of Crime (Money Laundering) and Terrorist Financing Act
RBA: Reserve Bank of Australia

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

1. Ηθική

1.1. Εισαγωγή στην Ηθική φιλοσοφία

Η ηθική ή η ηθική φιλοσοφία είναι ένας κλάδος της φιλοσοφίας που περιλαμβάνει συστηματοποίηση, υπεράσπιση και σύσταση εννοιών ορθής και λανθασμένης συμπεριφοράς (Internet Encyclopedia of Philosophy). Το πεδίο δεοντολογίας, μαζί με την αισθητική, αφορούν τα θέματα αξίας και έτσι αποτελούν τον κλάδο της φιλοσοφίας που ονομάζεται αξιολογία (Random House Unabridged Dictionary).

Η ηθική επιδιώκει να επιλύσει ζητήματα ανθρώπινης δεοντολογίας καθορίζοντας έννοιες όπως το καλό και το κακό, το σωστό και το λάθος, η αρετή και η αντίληψη, η δικαιοσύνη και το έγκλημα. Ως πεδίο της πνευματικής έρευνας, η ηθική φιλοσοφία σχετίζεται επίσης με τα πεδία της ηθικής ψυχολογίας, της περιγραφικής δεοντολογίας και της θεωρίας της αξίας.

Τρεις κύριοι τομείς μελέτης στο πλαίσιο της δεοντολογίας που αναγνωρίζονται σήμερα είναι: (Internet Encyclopedia of Philosophy)

- **Μετα-ηθική:** σχετίζεται με τη θεωρητική σημασία και αναφορά των ηθικών προτάσεων και πώς μπορούν να προσδιοριστούν οι αξίες της αλήθειας τους (εάν υπάρχουν),
- **Κανονική ηθική:** σχετίζεται με τα πρακτικά μέσα καθορισμού μιας ηθικής πορείας δράσης,
- **Εφαρμοσμένη δεοντολογία:** σχετίζεται με το τι ένα άτομο υποχρεούται (ή επιτρέπεται) να κάνει σε συγκεκριμένη κατάσταση ή συγκεκριμένο τομέα δράσης (Internet Encyclopedia of Philosophy).

1.2. Ορισμός της Ηθικής

Η αγγλική λέξη «ηθική» προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη *ethikos* (ἠθικός), που σημαίνει «σχετικά με το χαρακτήρα κάποιου», η οποία προέρχεται από τη ρίζα λέξη «ἦθ» που σημαίνει «χαρακτήρα, ηθική φύση». Αυτό δανείστηκε στα λατινικά ως *ethica* και στη συνέχεια στη γαλλική ως *éthique*, από την οποία δανείστηκε στα αγγλικά.

Ο Rushworth Kidder δηλώνει ότι "οι τυπικοί ορισμοί της ηθικής έχουν συνήθως συμπεριλάβει φράσεις όπως «την επιστήμη του ιδανικού ανθρώπινου χαρακτήρα» ή «την επιστήμη του ηθικού καθήκοντος» (Kidder, 2003). Ο Richard William Paul και ο Linda Elder ορίζουν την ηθική ως «ένα σύνολο εννοιών και αρχών που μας καθοδηγούν στον προσδιορισμό της συμπεριφοράς που βοηθάει ή βλάπτει τα αισθανόμενα πλάσματα» (Paul-Elder, 2006).

Το Λεξικό της Φιλοσοφίας του Cambridge δηλώνει ότι η λέξη «ηθική» είναι «κοινά χρησιμοποιούμενη εναλλακτικά με την «ηθική»... και μερικές φορές χρησιμοποιείται πιο στενά για να σημαίνει τις ηθικές αρχές μιας συγκεκριμένης παράδοσης, ομάδας ή ατόμου» και η Elder State ότι οι περισσότεροι άνθρωποι συγχέουν την ηθική με την συμπεριφορά σύμφωνα με τις κοινωνικές συμβάσεις, τις θρησκευτικές πεποιθήσεις και το νόμο και δεν αντιμετωπίζουν την ηθική ως μια αυτόνομη αντίληψη (Paul-Elder, 2006).

Η λέξη ηθική στα αγγλικά αναφέρεται σε πολλά πράγματα (Webster, 2015). Μπορεί να αναφέρεται στη φιλοσοφική ηθική ή στην ηθική φιλοσοφία - ένα έργο που προσπαθεί να χρησιμοποιήσει το λόγο για να απαντήσει σε διάφορα είδη δεοντολογικών ζητημάτων. Όπως γράφει ο αγγλικός φιλόσοφος Bernard Williams, προσπαθώντας να εξηγήσει την ηθική φιλοσοφία: «Αυτό που κάνει την έρευνα φιλοσοφική είναι η ανακλαστική γενικότητα και το στυλ επιχειρήματος που ισχυρίζεται ότι είναι ορθολογικά πειστικό» (Bernard, 1985).

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ο Williams περιγράφει το περιεχόμενο αυτού του πεδίου διερεύνησης ως απάντηση στην πολύ ευρεία ερώτηση, «πώς πρέπει να ζούμε;» (Bernard, 1985). Η ηθική μπορεί επίσης να αναφέρεται σε μια κοινή ανθρώπινη ικανότητα να σκεφτόμαστε ηθικά προβλήματα που δεν είναι ιδιαίτερα συγκεκριμένα στη φιλοσοφία. Όπως ο βιοηθικός Larry Churchill έχει γράψει: «Η δεοντολογία, που νοείται ως η ικανότητα να σκεφτούμε κριτικά τις ηθικές αξίες και να κατευθύνουμε τις ενέργειές μας σε αυτές τις αξίες, είναι μια γενική ανθρώπινη ικανότητα» (Daedalus, 1999).

Στον κόσμο των επιχειρήσεων και των οργανώσεων, η ηθική συμπεριφορά χαρακτηρίζεται και καθορίζεται από τις αξίες που έχει μια επιχείρηση ή ένας οργανισμός. Δεδομένου ότι κάθε άτομο έχει τις δικές του αξίες που μπορεί να διαφέρουν από τις άλλες, μια επιχείρηση ή ένας οργανισμός είναι υπεύθυνος να απελευθερώσει τις αξίες του / της σε όλα τα μέλη του μέσω μιας αποτελεσματικής οργανωτικής επικοινωνίας. (Filos, 2009).

Η ηθική μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για να περιγράψει συγκεκριμένες ιδιοσυγκρασιακές αρχές ή συνήθειες. Για παράδειγμα: «Ο Joe έχει περίεργη ηθική» (Tanguay, 2014).

1.3. Η μετα-ηθική

Η μετα-ηθική είναι ο κλάδος της φιλοσοφικής ηθικής που διερωτάται πώς καταλαβαίνουμε, γνωρίζουμε και τι εννοούμε όταν μιλάμε για το τι είναι σωστό και τι είναι λάθος. Ένα δεοντολογικό ζήτημα σχετικά με μια συγκεκριμένη πρακτική κατάσταση - όπως το «Να τρώω αυτό το συγκεκριμένο κομμάτι κέικ σοκολάτας» - δεν μπορεί να είναι ένα μετα-ηθικό ζήτημα (μάλλον, αυτό είναι ένα εφαρμοσμένο ηθικό ζήτημα). Ένα μετα-ηθικό ζήτημα είναι αφηρημένο και σχετίζεται με ένα ευρύ φάσμα πιο συγκεκριμένων πρακτικών θεμάτων. Για παράδειγμα, «Είναι πάντα δυνατό να έχουμε ασφαλή γνώση του τι είναι σωστό και λάθος;» είναι ένα μετα-ηθικό ζήτημα.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Η μετα-ηθική συνοδεύει πάντα τη φιλοσοφική ηθική. Για παράδειγμα, ο Αριστοτέλης υπονοεί ότι η ηθική είναι λιγότερο ακριβής από ό, τι σε άλλες σφαίρες διερεύνησης και θεωρεί την ηθική γνώση ως εξαρτώμενη από τη συνήθεια και την ακουστική με τρόπο που την καθιστά διακριτή από άλλες μορφές γνώσης. Η μετα-ηθική είναι επίσης σημαντική στο «Principia Ethica» του G.E. Moore από το 1903. Στο έργο αυτό έγραψε για πρώτη φορά για αυτό που ονομάζεται νατουραλιστική πλάνη. Ο Moore θεωρήθηκε ότι απορρίπτει τον φυσιολατρισμό στην ηθική, στο «Open Question Argument» του. Αυτό έκανε τους στοχαστές να δουν ξανά ερωτήσεις δεύτερης τάξης σχετικά με τη δεοντολογία. Νωρίτερα, ο σκωτσέζος φιλόσοφος David Hume είχε διατυπώσει παρόμοια άποψη για τη διαφορά μεταξύ γεγονότων και αξιών.

Μελέτες για το «πώς γνωρίζουμε;» στην ηθική διαιρούνται στον γνωσιακό και τον μη-γνωσιακό τρόπο. Αυτό είναι πολύ παρόμοιο με το πράγμα που ονομάζεται περιγραφικό και μη περιγραφικό. Ο μη γνωσιασμός είναι η άποψη ότι όταν κρίνουμε κάτι ως ηθικά σωστό ή λάθος, αυτό δεν είναι ούτε αληθές ούτε ψευδές. Μπορούμε, για παράδειγμα, να εκφράζουμε μόνο τα συναισθηματικά συναισθήματά μας για αυτά τα πράγματα (Internet Encyclopedia of Philosophy). Ο γνωσιασμός μπορεί στη συνέχεια να θεωρηθεί ως ο ισχυρισμός ότι όταν μιλάμε για το σωστό και το λάθος, μιλάμε για πραγματικά πράγματα.

Η οντολογία της ηθικής είναι για πράγματα ή ιδιότητες που έχουν αξία, δηλαδή για τα πράγματα ή τα πράγματα στα οποία αναφέρονται οι ηθικές προτάσεις. Οι μη περιγραφικοί και μη γνωσιακοί πιστεύουν ότι η ηθική δεν χρειάζεται μια συγκεκριμένη οντολογία, αφού οι ηθικές προτάσεις δεν αναφέρονται. Αυτό είναι γνωστό ως αντιρεαλιστική θέση. Οι ρεαλιστές, από την άλλη πλευρά, πρέπει να εξηγήσουν τι είδους οντότητες, ιδιότητες ή πολιτείες έχουν σημασία για την ηθική, πώς έχουν αξία και γιατί καθοδηγούν και παρακινούν τις ενέργειές μας; (Miller, 2009).

1.4. Η κανονιστική ηθική

Κανονιστική ηθική είναι η μελέτη της ηθικής δράσης. Είναι ο κλάδος της ηθικής που διερευνά το σύνολο των ερωτημάτων που προκύπτουν όταν εξετάζουμε πώς πρέπει να δράσουμε, ηθικά. Η κανονιστική ηθική διαφέρει από τη μετα-ηθική, διότι η κανονιστική ηθική εξετάζει πρότυπα για την ορθότητα και την ακαταλληλότητα των ενεργειών, ενώ η μετα-ηθική μελετά την έννοια της ηθικής γλώσσας και τη μεταφυσική των ηθικών γεγονότων (BBC, 2013). Η κανονιστική ηθική είναι επίσης διαφορετική από την περιγραφική ηθική, καθώς αυτή είναι μια εμπειρική έρευνα των ηθικών πεποιθήσεων των ανθρώπων. Για να το θέσουμε με άλλο τρόπο, η περιγραφική ηθική θα αφορούσε τον καθορισμό του ποσοστού των ανθρώπων που πιστεύουν ότι η δολοφονία είναι πάντα λανθασμένη, ενώ η κανονιστική ηθική ασχολείται με το κατά πόσον είναι σωστό να υπάρχει τέτοια πίστη. Ως εκ τούτου, η κανονιστική ηθική καλείται μερικές φορές συντακτική, παρά περιγραφική. Ωστόσο, σε ορισμένες εκδοχές της μετα-ηθικής άποψης που ονομάζεται ηθικός ρεαλισμός, τα ηθικά γεγονότα είναι ταυτόχρονα περιγραφικά και συντακτικά (Cavalier, 2014).

Παραδοσιακά, η κανονιστική ηθική (γνωστή και ως ηθική θεωρία) ήταν η μελέτη του τι κάνει τις ενέργειες σωστές και λανθασμένες. Αυτές οι θεωρίες πρόσφεραν μια γενική ηθική αρχή στην οποία θα μπορούσαμε να προσφύγουμε στην επίλυση δύσκολων ηθικών αποφάσεων.

Στις αρχές του 20ου αιώνα, οι ηθικές θεωρίες έγιναν πιο περίπλοκες και δεν ασχολούνταν πλέον μόνο με την ορθότητα και την ακαταλληλότητα, αλλά ενδιαφέρονταν για πολλά διαφορετικά είδη ηθικής κατάστασης. Κατά τα μέσα του αιώνα, η μελέτη της κανονιστικής ηθικής μειώθηκε καθώς η μετα-ηθική εξελίχθηκε. Αυτή η εστίαση στη μετα-ηθική προκλήθηκε εν μέρει από μια έντονη γλωσσική εστίαση στην αναλυτική φιλοσοφία και από τη δημοτικότητα του λογικού θετικισμού.

1.5. Η ηθική αρετή

1.5.1. Κατά τον Σωκράτη:

Η ηθική της αρετής περιγράφει το χαρακτήρα ενός ηθικού παράγοντα ως κινητήρια δύναμη για ηθική συμπεριφορά και χρησιμοποιείται για να περιγράψει την ηθική του Σωκράτη, του Αριστοτέλη και άλλων αρχαίων ελληνικών φιλοσόφων. Ο Σωκράτης (469-399 π.Χ.) ήταν ένας από τους πρώτους Έλληνες φιλόσοφους που ενθάρρυναν τόσο τους μελετητές όσο και τον κοινό πολίτη να στρέψουν την προσοχή τους από τον έξω κόσμο στην κατάσταση της ανθρωπότητας. Κατά την άποψη αυτή, οι γνώσεις που αφορούν την ανθρώπινη ζωή ήταν υψηλότερες, ενώ όλες οι άλλες γνώσεις ήταν δευτερεύουσες.

Η αυτογνωσία θεωρήθηκε απαραίτητη για την επιτυχία και εγγενώς ένα ουσιαστικό αγαθό. Ένας αυτογνωσμένος θα ενεργεί εντελώς μέσα στις δυνατότητές του στο αποκορύφωμά του, ενώ ένας άγνωστος άνθρωπος θα ξεχειλίζει και θα συναντήσει δυσκολία. Στον Σωκράτη, ένα άτομο πρέπει να γνωρίζει κάθε γεγονός (και το πλαίσιο του) που σχετίζεται με την ύπαρξή του, αν θέλει να αποκτήσει αυτογνωσία. Υποστηρίζει ότι οι άνθρωποι φυσικά θα κάνουν ό, τι είναι καλό αν ξέρουν τι είναι σωστό.

Οι μοχθηρές ή κακές πράξεις είναι τα αποτελέσματα της άγνοιας. Εάν ένας εγκληματίας είχε πράγματι συνειδητοποιήσει τις πνευματικές και πνευματικές συνέπειες των πράξεών του, αυτός ή αυτή δεν θα διέπραττε ούτε καν θα σκεφτόταν να διαπράξει αυτές τις πράξεις. Οποιοσδήποτε γνωρίζει τι είναι σωστό θα το κάνει αυτόματα, σύμφωνα με τον Σωκράτη. Ενώ συσχετίζει τη γνώση με την αρετή, ομοίως ισοδυναμεί αρετή με χαρά. Ο αληθινός σοφός θα ξέρει τι είναι σωστό, κάνει ό, τι είναι καλό, και επομένως είναι ευτυχισμένος (Sahakian-Sahakian, 1966).

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

1.5.2. Κατά τον Αριστοτέλη:

Ο Αριστοτέλης (384-323 π.Χ.) δημιούργησε ένα ηθικό σύστημα που μπορεί να ονομαστεί «ενάρετο». Κατά την άποψη του Αριστοτέλη, όταν ένα άτομο ενεργεί σύμφωνα με την αρετή, αυτό το άτομο θα κάνει καλό και θα είναι ικανοποιημένο. Η δυστυχία και η απογοήτευση οφείλονται σε λάθος, οδηγώντας σε αποτυχημένους στόχους και σε φτωχή ζωή. Ως εκ τούτου, είναι επιτακτική ανάγκη οι άνθρωποι να ενεργούν σύμφωνα με την αρετή, η οποία είναι εφικτή μόνο με την πρακτική των αρετών, προκειμένου να είναι ικανοποιημένοι και πλήρεις. Η ευτυχία θεωρήθηκε ως ο απώτερος στόχος. Όλα τα άλλα πράγματα, όπως η ζωή του πολίτη ή ο πλούτος, έγιναν χρήσιμα και ωφέλιμα μόνο όταν χρησιμοποιήθηκαν στην άσκηση των αρετών. Η πρακτική των αρετών είναι η ασφαλέστερη πορεία προς την ευτυχία.

Ο Αριστοτέλης ισχυρίστηκε ότι η ψυχή του ανθρώπου είχε τρεις φύσεις: το σώμα (σωματικό / μεταβολισμό), το ζώο (συναισθηματική / όρεξη) και το ορθολογικό (νοητικό / εννοιολογικό). Η φυσική φύση μπορεί να μετριαστεί με την άσκηση και τη φροντίδα. Η συναισθηματική φύση μέσω της επιείκειας του ενστίκτου και η διανοητική φύση μέσω της ανθρώπινης λογικής και των αναπτυγμένων δυνατοτήτων. Η ορθολογική ανάπτυξη θεωρήθηκε ως η πιο σημαντική, ως απαραίτητη για τη φιλοσοφική αυτογνωσία και ως μοναδική ανθρώπινη. Η συγκράτηση ενθαρρύνθηκε, με τα άκρα να θεωρούνται υποβαθμισμένα και ανήθικα. Για παράδειγμα, το θάρρος είναι η συγκρατημένη αρετή μεταξύ των άκρων της δειλίας και της απερισκεψίας. Ο άνθρωπος δεν πρέπει απλώς να ζει, αλλά να ζει καλά με συμπεριφορά που διέπεται από την αρετή. Αυτό θεωρείται δύσκολο, καθώς η αρετή σημαίνει ότι κάνει το σωστό, με τον σωστό τρόπο, την κατάλληλη στιγμή, για τον σωστό λόγο.

1.6. Ο στωικισμός

1.6.1. Κατά τον Επίκτητο:

Ο στωικός φιλόσοφος Επίκτητος θεώρησε ότι το μέγιστο αγαθό είναι η ικανοποίηση και η γαλήνη. Η ειρήνη του μυαλού ή η απάθεια είναι υψηλότερης αξίας. Παράλληλα η αυτοπεποίθηση πάνω από τις επιθυμίες και τα συναισθήματα του ατόμου οδηγεί σε πνευματική ειρήνη. Η «απίστευτη βούληση» είναι κεντρική σε αυτή τη φιλοσοφία. Η βούληση του ατόμου πρέπει να είναι ανεξάρτητη και απαραβίαστη. Το να επιτρέπεται σε ένα άτομο να διαταράξει την ψυχική σας ισορροπία είναι, στην ουσία, να προσφέρεis τον εαυτό σας στη δουλεία. Αν κάποιος είναι ελεύθερος να σας θυμώνει κατά βούληση, δεν έχετε κανέναν έλεγχο στον εσωτερικό σας κόσμο και επομένως δεν υπάρχει ελευθερία. Απαραίτητη είναι και η ελευθερία των υλικών συνημμένων. Αν ένα πράγμα σπάσει, το άτομο δεν πρέπει να είναι αναστατωμένο, αλλά να συνειδητοποιήσει ότι ήταν κάτι που θα μπορούσε να σπάσει. Παρομοίως, εάν κάποιος πρέπει να πεθάνει, αυτοί που βρίσκονται κοντά τους θα πρέπει να κρατούν την ηρεμία τους επειδή ο αγαπημένος ήταν από σάρκα και αίμα που προορίζονταν για θάνατο.

Η στωική φιλοσοφία λέει ότι δέχεται πράγματα που δεν μπορούν να αλλάξουν, παραιτούνται από την ύπαρξη και διαρκούν με έναν ορθολογικό τρόπο. Ο θάνατος δεν φοβάται. Οι άνθρωποι δεν «χάνουν» τη ζωή τους, αλλά αντ' αυτού «επιστρέφουν», επειδή επιστρέφουν στον Θεό (ο οποίος αρχικά έδωσε αυτό που είναι το πρόσωπο ως άτομο). Ο Επίκτητος είπε ότι δύσκολα προβλήματα στη ζωή δεν πρέπει να αποφεύγονται, αλλά να αγκαλιάζονται. Είναι πνευματικές ασκήσεις που απαιτούνται για την υγεία του πνεύματος, ακριβώς όπως απαιτείται σωματική άσκηση για την υγεία του σώματος.

Είπε επίσης ότι το φύλο και η σεξουαλική επιθυμία πρέπει να αποφεύγονται ως η μεγαλύτερη απειλή για την ακεραιότητα και την ισορροπία του νου ενός ανθρώπου. Η αποχή είναι ιδιαίτερα επιθυμητή. Ο

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Επίκτητος είπε ότι οι εναπομείναντες απογοητευμένοι απέναντι στον πειρασμό ήταν μια νίκη για την οποία ένας άνθρωπος θα μπορούσε να είναι περήφανος (Sahakian-Sahakian, 1966).

1.7. Η σύγχρονη ηθική αρετή

Η σύγχρονη ηθική αρετή διαδόθηκε στα τέλη του 20ου αιώνα σε μεγάλο βαθμό ως απάντηση στο «Σύγχρονη Ηθική Φιλοσοφία» του G.E.M. Anscombe. Ο Anscombe υποστηρίζει ότι η συνέπεια και η ηθική αρετή είναι εφικτή μόνο ως καθολικές θεωρίες εάν τα δύο σχολεία βασιστούν στον θεϊκό νόμο. Ο Anscombe, ως βαθιά αφοσιωμένος χριστιανός, πρότεινε είτε ότι εκείνοι που δεν δίνουν ηθική πίστη στις έννοιες θεϊκού δικαίου, υιοθετούν ηθική δεοντολογία, η οποία δεν απαιτεί καθολικούς νόμους, καθώς οι ίδιοι οι πράκτορες διερευνούνται για αρετή ή αντιπάθεια και παραμένουν σε "διεθνή πρότυπα" ή ότι όσοι επιθυμούν να είναι ωφελμιστικοί ή επανορθωτικοί, βασίζουν τις θεωρίες τους σε θρησκευτική πεποίθηση (De Vries-Kim, 2011).

Ο Alasdair MacIntyre, ο οποίος έγραψε το βιβλίο *After Virtue*, ήταν βασικός συνεργάτης και υποστηρικτής της σύγχρονης ηθικής αρετής, αν και ορισμένοι υποστηρίζουν ότι ο MacIntyre υποστηρίζει μια σχετικιστική ερμηνεία της αρετής βάσει πολιτιστικών κανόνων, όχι αντικειμενικών προτύπων (De Vries-Kim, 2011). Η Martha Nussbaum, ένας σύγχρονος ηθικός δεξιότηχνης, αντιτίθεται στον σχετικισμό του MacIntyre, μεταξύ άλλων, και ανταποκρίνεται σε σχετικιστικές αντιρρήσεις για να σχηματίσει έναν αντικειμενικό απολογισμό στο έργο του «Μη Σχετικές Αρετές: Μια Αριστοτελική Προσέγγιση» (Nussbaum, 1987). Ωστόσο, η κατηγορία της Nussbaum για σχετικισμό φαίνεται να είναι λανθασμένη.

Στην οποία η φιλοδοξία του MacIntyre να ακολουθήσει ένα ορθολογικό μονοπάτι πέρα από τον σχετικισμό ήταν ξεκάθαρο όταν δήλωνε ότι «οι αντίπαλες διεκδικήσεις των διαφορετικών παραδόσεων [...] πρέπει να

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

αξιολογηθούν [...] χωρίς σχετικισμό». «Είναι δυνατή η ορθολογική συζήτηση και η ορθολογική επιλογή μεταξύ των ανταγωνιστικών παραδόσεων». Οι πλήρεις αρχές συμπεριφοράς για τον 21ο αιώνα συνδυάζουν την ηθική της αριστερής αρετής και την ηθική της δυτικής αρετής, με ορισμένες τροποποιήσεις που ταιριάζουν στον 21ο αιώνα και αποτέλεσαν μέρος της σύγχρονης ηθικής δεοντολογίας (Newton, 2000).

1.8. Η δαισθητική ηθική

Η Δαισθητική ηθική (που ονομάζεται επίσης ηθικός δαισθητισμός) είναι μια οικογένεια απόψεων στην ηθική επιστημολογία (και, σε ορισμένους ορισμούς, μεταφυσική). Τουλάχιστον, η δαισθητική ηθική είναι η διατριβή ότι η δαισθητική επίγνωση της αξίας μας ή η δαισθητική γνώση των αξιολογητικών γεγονότων αποτελεί τη βάση της ηθικής μας γνώσης.

Η άποψη ότι είναι στο επίκεντρό της ένας θεμελιώδης λόγος για την ηθική γνώση: σημαίνει ότι μερικές ηθικές αλήθειες μπορούν να γίνουν γνωστές χωρίς λόγο (δηλ. γνωστές χωρίς να χρειάζεται να τις εξαγάγουμε από άλλες αλήθειες που πιστεύουμε). Μια τέτοια επιστημολογική άποψη υποδηλώνει ότι υπάρχουν ηθικές πεποιθήσεις με προτεινόμενο περιεχόμενο, έτσι υπονοεί τον γνωσιασμό. Ως εκ τούτου, η δαισθητική ηθική πρέπει να αντιπαραβληθεί με συνεκτικές προσεγγίσεις της ηθικής επιστημολογίας, όπως αυτές που εξαρτώνται από την ανακλαστική ισορροπία (Shafer-Landau & Cuneo, 2012).

Σε ολόκληρη τη φιλοσοφική λογοτεχνία, ο όρος «ηθικός δαισθητισμός» χρησιμοποιείται συχνά με σημαντική παραλλαγή στην έννοια του. Η εστίαση του άρθρου στο θεμελιωτισμό αντικατοπτρίζει τις βασικές δεσμεύσεις των σύγχρονων αυτο-αναγνωρισμένων ηθικών δαισθητών (Shafer-Landau & Cuneo, 2012) (Stratton-Lake, 2014).

Με επαρκή ευρεία έννοια, ο δεοντολογικός δαισθητισμός μπορεί να συμπεριληφθεί στις γνωσιακές μορφές της θεωρίας της ηθικής λογικής.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Συνήθως θεωρείται ως απαραίτητο για την ηθική διαισθητικότητα να υπάρχει αυτονόητη ή a priori ηθική γνώση. Αυτό μετράει ενάντια στην θεωρία της ηθικής αίσθησης, έτσι ώστε η τελευταία να είναι ένα είδος διαίσθησης.

Ο δεοντολογικός διαισθητισμός ξεκαθαρίστηκε για πρώτη φορά σε χρήση από τον φιλόσοφο Francis Hutcheson. Οι μεταγενέστεροι δεοντολογικοί διαισθητικοί της επιρροής και της σημείωσης περιλαμβάνουν τον Henry Sidgwick, G.E. Moore, Harold Arthur Prichard, C.S. Lewis και, πιο επιμελώς, ο Robert Audi.

Οι αντιρρήσεις για τον ηθικό διαισθητισμό περιλαμβάνουν το αν υπάρχουν ή όχι αντικειμενικές ηθικές αξίες - μια υπόθεση στην οποία βασίζεται το ηθικό σύστημα - το ερώτημα γιατί πολλοί διαφωνούν για την ηθική εάν είναι απόλυτοι και αν η ξυραφίδα του Occam ακυρώνει πλήρως αυτή τη θεωρία.

1.9. Ο ηδονισμός

Ο ηδονισμός υπονοεί ότι η κύρια ηθική μεγιστοποιεί την ευχαρίστηση και ελαχιστοποιεί τον πόνο. Υπάρχουν αρκετά σχολεία της Ηδονιστικής σκέψης που κυμαίνονται από εκείνους που υποστηρίζουν την επιείκεια ακόμη και στιγμιαίες επιθυμίες σε εκείνους που διδάσκουν την επιδίωξη της πνευματικής ευδαιμονίας. Κατά την εξέταση των συνεπειών τους, κυμαίνονται από εκείνους που υποστηρίζουν την αυτο-ικανοποίηση ανεξάρτητα από τον πόνο και τη δαπάνη σε άλλους, σε εκείνους που δηλώνουν ότι η πιο ηθική επιδίωξη μεγιστοποιεί την ευχαρίστηση και την ευτυχία για τους περισσότερους ανθρώπους.

1.9.1. Ο Κυρηναϊκός ηδονισμός

Η Κυρηναία, που ιδρύθηκε από τον Αριστεπή της Κυρήνης, υποστήριζε την άμεση ικανοποίηση ή ευχαρίστηση. «Τρώτε, πίνετε και να είστε ευτυχισμένοι, γιατί αύριο θα πεθάνουμε». Ακόμα και οι φευγαλέες επιθυμίες πρέπει να επιδοθούν, γιατί ο φόβος της ευκαιρίας πρέπει να χαθεί για πάντα. Δεν υπάρχει καμία ανησυχία για το μέλλον, το οποίο κυριαρχεί στην αναζήτηση της άμεσης απόλαυσης. Ο Κυρηναϊκός ηδονισμός ενθάρρυνε την αναζήτηση της απόλαυσης και της επιείκειας χωρίς δισταγμό, πιστεύοντας ότι η ευχαρίστηση είναι το μόνο καλό (Sahakian-Sahakian, 1966).

1.9.2. Ο επικουριανισμός

Η επικουριανιστική ηθική είναι μια ηδονιστική μορφή ηθικής αρετής. Ο Επίκουρος «... παρουσίασε ένα σταθερό επιχείρημα ότι η ευχαρίστηση, σωστά κατανοητή, θα συμπίπτει με την αρετή» (Stanford Encyclopedia of Philosophy). Απορρίπτει τον εξτρεμισμό των Κυρηναϊκών, πιστεύοντας ότι κάποιες απολαύσεις και επιδοτήσεις είναι επιζήμιες για τους ανθρώπους. Οι Επίκουροι παρατηρούσαν ότι η αδιάκριτη επιείκεια μερικές φορές είχε αρνητικές συνέπειες.

Επομένως, κάποιες εμπειρίες απορρίφθηκαν από το χέρι και κάποιες δυσάρεστες εμπειρίες διαρκούσαν στο παρόν για να εξασφαλίσουν μια καλύτερη ζωή στο μέλλον. Στο έργο *summum bonum*, ή το μεγαλύτερο καλό του Επίκουρου, ήταν η σύνεση, ασκούμενη με μετριοπάθεια και προσοχή. Η υπερβολική επιείκεια μπορεί να καταστρέφει την ευχαρίστηση και μπορεί να οδηγήσει σε πόνο. Για παράδειγμα, η κατανάλωση ενός φαγητού πολύ συχνά κάνει ένα άτομο να χάσει μια γεύση γι 'αυτό. Τρώγοντας πάρα πολλά τρόφιμα ταυτόχρονα οδηγεί σε δυσφορία και κακή υγεία. Ο πόνος και ο φόβος έπρεπε να αποφευχθούν. Η ζωή ήταν ουσιαστικά καλή, χωρίς πόνο και ασθένεια. Ο θάνατος δεν φοβόταν. Ο φόβος θεωρήθηκε πηγή της περισσότερης δυστυχίας. Η

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

κατάκτηση του φόβου του θανάτου θα οδηγούσε φυσικά σε μια πιο ευτυχισμένη ζωή.

Ο Επίκουρος σκέφτηκε αν υπήρχε μια μεταθανάτια ζωή και αθανασία, ο φόβος του θανάτου ήταν παράλογος. Αν δεν υπήρχε ζωή μετά το θάνατο, τότε το άτομο δεν θα ήταν ζωντανό να υποφέρει, να φοβάται ή να ανησυχεί. Θα ήταν ανύπαρκτος στο θάνατο. Είναι παράλογο να ανησυχούμε για περιστάσεις που δεν υπάρχουν, όπως η κατάσταση του θανάτου σε περίπτωση απουσίας μετανάστευσης (Sahakian-Sahakian, 1966).

1.10. Ο κρατικός επαγωγισμός

Ο κρατικός επαγωγισμός, επίσης γνωστός ως Μοιστικός συνεπιμενισμός, (Van Norden-William, 2005) είναι μια ηθική θεωρία που αξιολογεί την ηθική αξία μιας ενέργειας με βάση το πόσο συμβάλλει στα βασικά αγαθά ενός κράτους (Van Norden-William, 2005). Η Εγκυκλοπαίδεια της Φιλοσοφίας του Στάνφορντ περιγράφει τον επαγωγισμό του Mohist, που χρονολογείται από τον 5ο αιώνα π.Χ., ως «μια εξαιρετικά εξελιγμένη εκδοχή βασισμένη σε ένα πλήθος εγγενών αγαθών που ελήφθησαν ως συστατικό της ανθρώπινης ευημερίας» (Frazer-Zalta, 1995).

Σε αντίθεση με τον χρηστικό χαρακτήρα, ο οποίος θεωρεί την ευχαρίστηση ως ηθικό αγαθό, «τα βασικά αγαθά στη συνακόλουθη σκέψη του Mohist είναι ... η τάξη, ο πλούτος των υλικών και η αύξηση του πληθυσμού» (Loewe-Shaughnessy, 1999). Κατά την εποχή του Mozi, ο πόλεμος και οι λιμοί ήταν συνηθισμένοι και η αύξηση του πληθυσμού θεωρήθηκε ως ηθική αναγκαιότητα για μια αρμονική κοινωνία. Ο «υλικός πλούτος» του Μοιστικού συνεπιμενισμού αναφέρεται σε βασικές ανάγκες όπως στέγαστρο και ρουχισμό και η «τάξη» του Μοιστικού συνεπιμενισμού αναφέρεται στη στάση του Μολί ενάντια στον πόλεμο και τη βία, την οποία θεωρούσε άσκοπη και απειλή για την κοινωνική σταθερότητα (Van Norden-William, 2005).

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ο συγγραφέας του Stanford David Shepherd Nivison, στην ιστορία της αρχαίας Κίνας, γράφει ότι τα ηθικά αγαθά του Mohism είναι αλληλένδετα: πιο βασικός πλούτος, τότε περισσότερη αναπαραγωγή, περισσότεροι άνθρωποι, τότε περισσότερη παραγωγή και πλούτος ... αν οι άνθρωποι έχουν άφθονο θα ήταν καλό, σύζυγος, ευγενικός, και ούτω καθεξής χωρίς προβλήματα (Loewe-Shaughnessy, 1999). Οι Μοιστές πίστευαν ότι η ηθική βασίζεται στην «προαγωγή του οφέλους όλων των ουρανών και στην εξάλειψη της βλάβης σε όλους κάτω από τον ουρανό».

Σε αντίθεση με τις απόψεις του Bentham, ο κρατικός επαγωγισμός δεν είναι χρηστικός διότι δεν είναι ηδονιστικός ή ατομικιστικός. Η σημασία των αποτελεσμάτων που είναι καλά για την κοινότητα αντισταθμίζει τη σημασία της ατομικής ευχαρίστησης και του πόνου (Garfield-Edelglass, 2011).

1.11. Ο Επαγωγισμός (Τελεολογία)

Ο επαγωγικός χαρακτήρας αναφέρεται σε ηθικές θεωρίες που συγκρατούν τις συνέπειες μιας συγκεκριμένης ενέργειας που αποτελεί τη βάση για οποιαδήποτε έγκυρη ηθική κρίση σχετικά με αυτή τη δράση (ή δημιουργεί μια δομή για την κρίση) Έτσι, από μια εποικοδομητική άποψη, μια ηθικά σωστή ενέργεια είναι αυτή που παράγει ένα καλό αποτέλεσμα ή συνέπεια. Αυτή η άποψη εκφράζεται συχνά ως ο αφορισμός «Οι πράξεις δικαιολογούν τα μέσα».

Ο όρος «επαγωγισμός» επινοήθηκε από τον G.E.M. Anscombe στο δοκίμιο της «Σύγχρονης Ηθικής Φιλοσοφίας» το 1958, για να περιγράψει αυτό που είδε ως το κεντρικό λάθος ορισμένων ηθικών θεωριών, όπως αυτές που προτείνονται από τους Mill και Sidgwick (Anscombe, 1958). Από τότε, ο όρος έχει γίνει κοινός στην ηθική θεωρία της αγγλικής γλώσσας.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Το καθοριστικό χαρακτηριστικό των επακόλουθων ηθικών θεωριών είναι το βάρος που δίνεται στις συνέπειες στην αξιολόγηση της ορθότητας και της λανθάνουσας συμπεριφοράς (Mackie, 1990). Στις επακόλουθες θεωρίες, οι συνέπειες μιας ενέργειας ή ενός κανόνα γενικά αντισταθμίζουν άλλες σκέψεις. Εκτός από αυτό το βασικό περίγραμμα, δεν υπάρχει τίποτα άλλο που να μπορεί να λέγεται αναμφισβήτητα για τον επακόλουθο ως τέτοιο. Ωστόσο, υπάρχουν κάποιες ερωτήσεις που πολλές θεωρίες επακόλουθων θεωρήσεων αντιμετωπίζουν:

- Τι συνέπειες θεωρούνται ως καλές συνέπειες;
- Ποιος είναι ο κύριος δικαιούχος ηθικής δράσης;
- Πώς κρίνονται οι συνέπειες και ποιος τους κρίνει;

Ένας τρόπος για να διαχωρίσουμε τους διάφορους επακόλουθους είναι οι πολλοί τύποι συνεπειών που έχουν ληφθεί ως το πιο σημαντικό, δηλαδή, ποιες συνέπειες θεωρούνται ως καλές καταστάσεις υποθέσεων. Σύμφωνα με τον ωφελιμισμό, μια καλή δράση είναι αυτή που οδηγεί σε αύξηση και θετική επίδραση, και η καλύτερη δράση είναι εκείνη που οδηγεί σε αυτό το αποτέλεσμα για το μεγαλύτερο αριθμό. Στον στενό συσχετισμό είναι ο ευδαμνικός επανοσιατισμός, σύμφωνα με τον οποίο η πλήρης, ακμάζουσα ζωή, που μπορεί ή δεν μπορεί να είναι η ίδια με την απόλαυση μιας μεγάλης ευχαρίστησης, είναι ο απώτερος στόχος.

Ομοίως, θα μπορούσε να υιοθετηθεί ένας αισθητικός επαγωγισμός, στον οποίο ο απώτερος σκοπός είναι να παράγει ομορφιά. Εντούτοις, θα μπορούσε κανείς να καθορίσει τα μη ψυχολογικά αγαθά ως το σχετικό αποτέλεσμα. Έτσι, κάποιος θα μπορούσε να επιδιώξει την αύξηση της ουσιαστικής ισότητας ή της πολιτικής ελευθερίας αντί για κάτι σαν την πιο εφήμερη «ευχαρίστηση».

Άλλες θεωρίες υιοθετούν ένα πακέτο πολλών αγαθών, που όλα πρέπει να προωθηθούν εξίσου. Είτε πρόκειται για μια συγκεκριμένη συνέπεια θεωρία που επικεντρώνεται σε ένα μόνο καλό είτε πολλές, οι συγκρούσεις και οι εντάσεις μεταξύ διαφορετικών καλών καταστάσεων υποθέσεων αναμένονται και πρέπει να κριθούν.

1.12. Ο ορθολογισμός

Ο ορθολογισμός είναι μια ηθική θεωρία που υποστηρίζει ότι η σωστή πορεία δράσης είναι αυτή που μεγιστοποιεί ένα θετικό αποτέλεσμα, όπως η «ευτυχία», η «ευημερία» ή η δυνατότητα κανείς να ζει σύμφωνα με τις προσωπικές προτιμήσεις (Baggini-Fosl, 2007). Ο Jeremy Bentham και ο John Stuart Mill είναι υποστηρικτές αυτής της σχολής σκέψης. Σε ένα απόσπασμα για την κυβέρνηση, ο Bentham λέει «είναι η μεγαλύτερη ευτυχία του μεγαλύτερου αριθμού που είναι το μέτρο του σωστού και του λάθους» και περιγράφει αυτό ως θεμελιώδες αξίωμα. Στην Εισαγωγή στις Αρχές της Ηθικής και της Νομοθεσίας μιλά για «την αρχή της χρησιμότητας» αλλά αργότερα προτιμά «τη μεγαλύτερη αρχή της ευτυχίας» (Bentham, 2001) (Mill, 1998).

Ο ορθολογισμός είναι το παραδειγματικό παράδειγμα μιας επακόλουθης ηθικής θεωρίας. Αυτή η μορφή χρησιμότητας θεωρεί ότι η ηθικά ορθή δράση είναι εκείνη που παράγει το καλύτερο αποτέλεσμα για όλους τους ανθρώπους που επηρεάζονται από τη δράση. Ο John Stuart Mill, στην έκθεσή του για χρηστικότητα, πρότεινε μια ιεραρχία απόλαυσης, που σημαίνει ότι η επιδίωξη κάποιων ειδών ευχαρίστησης είναι πιο πολύτιμη από την αναζήτηση άλλων απολαύσεων (Mill, 1998). Άλλοι αξιοσημείωτοι υποστηρικτές του χρησιμότητας είναι ο νευροεπιστήμονας Sam Harris, συγγραφέας του Ηθικού Τοπίου, και ο ηθικός φιλόσοφος Peter Singer, συγγραφέας, μεταξύ άλλων, της πρακτικής ηθικής.

Ο κύριος διαχωρισμός μέσα στον ωφελιμισμό είναι μεταξύ του ενεργειακού χρησιμότητας και της χρησιμότητας του κανόνα. Στην πράξη χρησιμότητας, η αρχή της χρησιμότητας εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε εναλλακτική πράξη σε μια κατάσταση επιλογής. Η σωστή πράξη είναι εκείνη που επιφέρει τα καλύτερα αποτελέσματα (ή το ελάχιστο ποσό κακών αποτελεσμάτων). Σε επίπεδο χρησιμότητας, η αρχή της χρησιμότητας καθορίζει την εγκυρότητα των κανόνων δεοντολογίας

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

(ηθικές αρχές). Ένας κανόνας όπως η τήρηση των υποσχέσεων καθορίζεται εξετάζοντας τις συνέπειες ενός κόσμου στον οποίο οι άνθρωποι σπάνε τις υποσχέσεις κατά βούληση και έναν κόσμο στον οποίο οι υποσχέσεις είναι δεσμευτικές.

Το σωστό και το λάθος είναι τα ακόλουθα ή παραβίαση κανόνων που επιβάλλονται από την χρηστική αξία τους (Carnegie Mellon University, 1996). Ένα προτεινόμενο «μεσαίο έδαφος» μεταξύ αυτών των δύο τύπων είναι ο δυο επιπέδων χρησιμότητας, όπου οι κανόνες εφαρμόζονται υπό κανονικές συνθήκες, αλλά με την επιτρεπόμενη επιλογή δράσεων εκτός αυτών των κανόνων όταν το απαιτούν ασυνήθιστες καταστάσεις.

1.13. Η δεοντολογία

Η δεοντολογική ηθική ή η δεοντολογία (από την ελληνική δέον, deon, «υποχρέωση», και -λογία, logia) είναι μια προσέγγιση της ηθικής που καθορίζει την καλοσύνη ή την ορθότητα από την εξέταση των πράξεων ή τους κανόνες και τα καθήκοντα που το πρόσωπο που κάνει την πράξη προσπάθησε να εκπληρώσει (Stanford Encyclopedia of Philosophy). Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον επακόλουθο, στον οποίο η νομιμότητα βασίζεται στις συνέπειες μιας πράξης και όχι στην πράξη από μόνη της.

Σύμφωνα με την δεοντολογία, μια πράξη μπορεί να θεωρηθεί σωστή ακόμα και αν η πράξη παράγει μια κακή συνέπεια (Olson, 1967) αν ακολουθεί τον κανόνα ή τον ηθικό νόμο. Σύμφωνα με την δεοντολογική άποψη, ο λαός έχει καθήκον να ενεργεί με τρόπο που κάνει αυτά τα πράγματα εγγενώς καλά ως πράξεις (παραδείγματος χάριν), ή ακολουθεί έναν αντικειμενικά υποχρεωτικό κανόνα (όπως στον κυβερνητικό χρηστικό).

Η θεωρία της ηθικής του Immanuel Kant θεωρείται δεοντολογική για διάφορους λόγους (Orend, 2000). (Kelly, 2006) Κατ 'αρχάς, ο Kant υποστηρίζει ότι για να ενεργήσει με τον ηθικό τρόπο, οι άνθρωποι πρέπει

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

να ενεργούν από το καθήκον (deon) (Kant, 1780). Δεύτερον, ο Καντ ισχυρίστηκε ότι δεν ήταν οι συνέπειες των πράξεων που τους κάνουν σωστά ή λάθος, αλλά τα κίνητρα (εκφρασμένα ως μέγιστα) του ατόμου που εκτελεί τη δράση.

Το επιχείρημα του Kant ότι για να ενεργήσει με τον ηθικό τρόπο, πρέπει κανείς να ενεργεί από το καθήκον, αρχίζει με το επιχείρημα ότι το ανώτερο αγαθό πρέπει να είναι τόσο καλό από μόνο του όσο και καλό χωρίς προσόντα (Kant, 1785). Κάτι είναι «καλό από μόνο του» όταν είναι εγγενώς καλό και «καλό χωρίς προσόν» όταν η προσθήκη αυτού του πράγματος δεν κάνει ποτέ μια κατάσταση ηθικά χειρότερη. Ο Καντ ισχυρίζεται τότε ότι εκείνα τα πράγματα που συνήθως θεωρούνται καλά, όπως η νοημοσύνη, η επιμονή και η ευχαρίστηση, δεν είναι ούτε εγγενώς καλές ούτε καλές χωρίς προσόντα. Η ευχαρίστηση, για παράδειγμα, φαίνεται να μην είναι καλή χωρίς προσόντα, διότι όταν οι άνθρωποι έχουν την ευχαρίστηση να παρακολουθήσουν κάποιον να υποφέρει, κάνουν την κατάσταση ηθικά χειρότερη. Καταλήγει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει μόνο ένα πράγμα που είναι πραγματικά καλό:

Τίποτα στον κόσμο - πράγματι τίποτα, ακόμη και πέρα από τον κόσμο - δεν μπορεί να συλληφθεί, το οποίο θα μπορούσε να ονομαστεί καλό χωρίς προσόντα, εκτός από μια καλή θέληση (Kant, 1785).

1.14. Η πρακτική ηθική

Σε σχέση με τους πραγματιστές, τον Charles Sanders Peirce, τον William James και ειδικά τον John Dewey, η πραγματική ηθική θεωρεί ότι η ηθική ορθότητα εξελίσσεται ομοίως με την επιστημονική γνώση: κοινωνικά κατά τη διάρκεια πολλών ζωών. Επομένως, πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στην κοινωνική μεταρρύθμιση σε σχέση με τις προσπάθειες για την αντιμετώπιση των συνεπειών, της ατομικής αρετής ή του καθήκοντος (αν και αυτές μπορεί να είναι αξιολογικές προσπάθειες, εφόσον προβλέπεται κοινωνική μεταρρύθμιση).

1.15. Η ηθική του λόγου

Ο Γερμανός φιλόσοφος Jürgen Habermas πρότεινε μια θεωρία της ηθικής του λόγου που ισχυρίζεται ότι είναι απόγονος της καντιανής ηθικής. (Shabani, 2003). Προτείνει ότι η δράση πρέπει να βασίζεται στην επικοινωνία μεταξύ των εμπλεκομένων, στην οποία συζητούνται τα συμφέροντα και οι προθέσεις τους ώστε να μπορούν να γίνουν κατανοητά από όλους. Απορρίπτοντας οποιαδήποτε μορφή εξαναγκασμού ή χειραγώγησης, ο Habermas πιστεύει ότι η συμφωνία μεταξύ των μερών είναι καθοριστική για την επίτευξη μιας ηθικής απόφασης (Collin, 2007). Όπως η καντιανή ηθική, η ηθική του λόγου είναι μια γνωστική ηθική θεωρία, δεδομένου ότι υποθέτει ότι η αλήθεια και η ψευδαίσθηση μπορούν να αποδοθούν σε ηθικές προτάσεις. Επίσης, διατυπώνει έναν κανόνα βάσει του οποίου μπορούν να προσδιοριστούν οι ηθικές ενέργειες και προτείνει ότι οι ηθικές ενέργειες πρέπει να είναι καθολικές, με παρόμοιο τρόπο με την ηθική του Καντ (Shabani, 2003).

Ο Habermas υποστηρίζει ότι η ηθική του θεωρία είναι μια βελτίωση στη δεοντολογία του Kant (Shabani, 2003). Απορρίπτει το δυαδικό πλαίσιο της ηθικής του Kant. Ο Kant διακρίνει μεταξύ του κόσμου των φαινομένων, που μπορεί να αισθανθεί και να βιώσει από τον άνθρωπο, και τον noumena, ή τον πνευματικό κόσμο, ο οποίος είναι απρόσιτος για τον άνθρωπο. Αυτή η διχοτόμηση ήταν απαραίτητη για τον Καντ γιατί θα μπορούσε να εξηγήσει την αυτονομία ενός ανθρώπινου παράγοντα: αν και ένας άνθρωπος δεσμεύεται στον φαινομενικό κόσμο, οι πράξεις του είναι ελεύθερες στον κατανοητό κόσμο. Για τον Habermas, η ηθική προέκυψε από τον λόγο, ο οποίος καθίσταται αναγκαίος από τον ορθολογισμό και τις ανάγκες τους, και όχι από την ελευθερία τους (Tong-Williams, 2009).

1.16. Η ηθική της περίθαλψης

Η ηθική της περίθαλψης έρχεται σε αντίθεση με τα πιο γνωστά ηθικά μοντέλα, όπως οι επακόλουθες θεωρίες (π.χ. χρηστικότητα) και τις δεοντολογικές θεωρίες (π.χ. η καντιανή ηθική) στο ότι επιδιώκει να ενσωματώσει παραδοσιακά γυναικείες αρετές και αξίες που υποστηρίζει η ηθική της περίθαλψης - αυτά τα παραδοσιακά μοντέλα ηθικής. Αυτές οι αξίες περιλαμβάνουν τη σημασία των συναισθηματικών σχέσεων και της συμπόνιας.

Ο φεμινισμός με επίκεντρο την φροντίδα είναι ένας κλάδος της φεμινιστικής σκέψης, ενημερωμένος κυρίως από την ηθική της περίθαλψης όπως αναπτύχθηκε από τους Carol Gilligan και Nel Noddings (Tong-Williams, 2009). Αυτό το σώμα της θεωρίας είναι κρίσιμο για το πώς η φροντίδα κατανέμεται κοινωνικά στις γυναίκες και, ως εκ τούτου, υποτιμάται. Γράφουν: «Οι φεμινίστριες με επίκεντρο την ηθική της περίθαλψης, θεωρούν την ικανότητα των γυναικών για φροντίδα ως ανθρώπινη δύναμη», που πρέπει να διδάσκεται και να αναμένεται τόσο από τους άντρες όσο και από τις γυναίκες.

Ο Noddings προτείνει ότι η ηθική της περίθαλψης μπορεί να αποτελέσει ένα πιο συγκεκριμένο μοντέλο αξιολόγησης του ηθικού διλήμματος παρά μια ηθική δικαιοσύνης (Noddings, 1984). Ο φεμινισμός με επίκεντρο την περίθαλψη των κοριτσιών απαιτεί την πρακτική εφαρμογή της σχεσιακής ηθικής, που βασίζεται σε μια ηθική περίθαλψη (Noddings, 1989).

1.17. Η ηθική του ρόλου

Η ηθική του ρόλου είναι μια ηθική θεωρία που βασίζεται στους οικογενειακούς ρόλους (Ames, 2011). Σε αντίθεση με την ηθική της αρετής, η ηθική του ρόλου δεν είναι ατομικιστική. Η ηθική απορρέει από τη σχέση ενός ατόμου με την κοινότητά του Fraser-Robins & O'Leary, 2011). Η Κομφουκιανή ηθική είναι ένα παράδειγμα της ηθικής του ρόλου

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

(Ames, 2011), αν και αυτό δεν είναι απλά αδιαμφισβήτητο (Besser-Jones & Slote, 2015). Οι κομφουκιανοί ρόλοι επικεντρώνονται γύρω από την έννοια της συγγενικής ευσέβειας ή του χiao, ενός σεβασμού για τα μέλη της οικογένειας (Chang-Kalmanson, 2010). Σύμφωνα με τον Roger T. Ames και τον Henry Rosemont, "η κομφουκιώδης νομιμοποίηση ορίζεται από το να ζουν οι γονείς της οικογένειας στο μέγιστο αποτέλεσμα". Η ηθική καθορίζεται από την εκπλήρωση ενός ρόλου ενός ατόμου, όπως ενός γονέα ή ενός παιδιού. Οι Κομφουκιανοί ρόλοι δεν είναι λογικοί και προέρχονται από το xin ή από τα ανθρώπινα συναισθήματα (Fraser-Robins & O'Leary, 2011).

1.18. Η αναρχική ηθική

Η αναρχική ηθική είναι μια ηθική θεωρία που βασίζεται στις μελέτες των αναρχικών στοχαστών. Ο μεγαλύτερος συνεισφέρων στην αναρχική ηθική είναι ο Ρώσος ζωολόγος, ο γεωγράφος, ο οικονομολόγος και ο πολιτικός ακτιβιστής Peter Kropotkin.

Ξεκινώντας από την παραδοχή ότι ο στόχος της ηθικής φιλοσοφίας πρέπει να είναι να βοηθήσει τους ανθρώπους να προσαρμοστούν και να ευδοκιμήσουν με εξελικτικούς όρους, το ηθικό πλαίσιο του Kropotkin χρησιμοποιεί ως βάση τη βιολογία και την ανθρωπολογία - για να καθορίσει επιστημονικά τι θα δώσει τη δυνατότητα σε μια δεδομένη κοινωνική τάξη να ευδοκιμεί βιολογικά και κοινωνικά - και υποστηρίζει ορισμένες συμπεριφορικές πρακτικές για την ενίσχυση της ικανότητας της ανθρωπότητας για ελευθερία και ευημερία, δηλαδή πρακτικές που δίνουν έμφαση στην αλληλεγγύη, την ισότητα και τη δικαιοσύνη.

Ο Kropotkin υποστηρίζει ότι η ίδια η ηθική είναι εξελικτική και κληρονομείται ως ένα είδος κοινωνικού ενστίκτου μέσω της πολιτιστικής ιστορίας και έτσι απορρίπτει οποιαδήποτε θρησκευτική και υπερβατική εξήγηση της ηθικής. Η προέλευση του ηθικού αισθήματος τόσο στα ζώα όσο και στους ανθρώπους μπορεί να βρεθεί, όπως ισχυρίζεται, στο

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

φυσικό γεγονός της «κοινωνικότητας» (αμοιβαία συνύπαρξη), την οποία οι άνθρωποι μπορούν στη συνέχεια να συνδυάσουν με το ένστικτο για δικαιοσύνη (δηλαδή ισότητα) και στη συνέχεια με την πρακτική λόγος για την οικοδόμηση ενός μη υπερφυσικού και αναρχικού συστήματος ηθικής (Kropotkin). Ο Kropotkin προτείνει ότι η αρχή της ισότητας στον πυρήνα του αναρχισμού είναι η ίδια με τον χρυσό κανόνα: «Αντιμετώπισε τους άλλους όπως θέλεις να σε αντιμετωπίσουν και αυτοί».

1.19. Η μεταμοντέρνα ηθική

Ο 20ος αιώνας είδε μια αξιοσημείωτη επέκταση και εξέλιξη της κριτικής θεωρίας, ακολουθώντας τις προηγούμενες προσπάθειες μαρξιστικής θεωρίας για τον εντοπισμό ατόμων μέσα στα μεγαλύτερα δομικά πλαίσια ιδεολογίας και δράσης.

Οι αντιανθρωπιστές όπως ο Louis Althusser, ο Michel Foucault και οι δομικοί όπως ο Roland Barthes αμφισβήτησαν τις δυνατότητες της μεμονωμένης υπηρεσίας και τη συνοχή της έννοιας του ίδιου του ατόμου. Αυτό βασίστηκε στο γεγονός ότι η προσωπική ταυτότητα ήταν, τουλάχιστον εν μέρει, μια κοινωνική δομή. Καθώς η κριτική θεωρία αναπτύχθηκε στον μεταγενέστερο 20ό αιώνα, ο μετα-στρουκτουραλισμός επιδίωξε να προβληματίσει τις ανθρώπινες σχέσεις με τη γνώση και την «αντικειμενική» πραγματικότητα.

Ο Jacques Derrida ισχυρίστηκε ότι η πρόσβαση στο νόημα και το «πραγματικό» ήταν πάντα αναβληθείσα και προσπάθησε να αποδείξει μέσω της προσφυγής στη γλωσσική σφαίρα ότι «δεν υπάρχει κανένας εξωτερικός κειμενικός ή μη κείνος» («il n'y a pas de hors- το κείμενο» συχνά μεταφράζεται εσφαλμένα ως «δεν υπάρχει τίποτα εκτός του κειμένου»). Την ίδια στιγμή, ο Jean Baudrillard θεωρεί ότι τα σημεία και τα σύμβολα ή η προσομοίωση της πραγματικότητας (και τελικά η απουσία της ίδιας της πραγματικότητας), ιδιαίτερα στον καταναλωτικό κόσμο.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ο μετα-δογματισμός και ο μεταμοντερνισμός υποστηρίζουν ότι η ηθική πρέπει να μελετήσει τις πολύπλοκες και σχεσιακές συνθήκες των ενεργειών. Δεν είναι δυνατή μια απλή ευθυγράμμιση των ιδεών των σωστών και των συγκεκριμένων πράξεων. Θα υπάρχει πάντα ένα ηθικό υπόλοιπο που δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη ή συχνά αναγνωριστεί. Τέτοιοι θεωρητικοί βρίσκουν αφηγηματικό (ή, ακολουθώντας τη γενεαλογία του Nietzsche και Foucault) ένα χρήσιμο εργαλείο για την κατανόηση της ηθικής διότι η αφήγηση είναι πάντα για συγκεκριμένες εμπειρίες που ζουν σε όλη τους την πολυπλοκότητα και όχι για την ανάθεση μιας ιδέας ή κανόνα σε ξεχωριστές και ατομικές ενέργειες.

Ο Zygmunt Bauman λέει ότι η μεταμοντερνισμός περιγράφεται καλύτερα ως νεωτερικότητα χωρίς ψευδαίσθηση, με την ψευδαίσθηση να πιστεύεται ότι η ανθρωπότητα μπορεί να επιδιορθωθεί από κάποια ηθική αρχή. Η μεταμοντερνικότητα μπορεί να δει σε αυτό το φως ότι δέχεται την ακατάστατη φύση της ανθρωπότητας ως αμετάβλητη.

Ο David Couzens Hoy δηλώνει ότι τα συγγράμματα του Εμμανουήλ Λεβινά στο πρόσωπο των διαλογισμών του Άλλου και του Derrida σχετικά με τη σημασία του θανάτου στην ηθική είναι σημάδια της «ηθικής στροφής» στην ηπειρωτική φιλοσοφία που εμφανίστηκε στη δεκαετία του 1980 και του 1990. Ο Hoy περιγράφει την ηθική της μετακριτικής ως «υποχρεώσεις που παρουσιάζονται ως αναγκαστικά να εκπληρωθούν, αλλά δεν είναι ούτε υποχρεωμένες ούτε εκτελεστές».

Το μοντέλο μετά-κριτικής του Hoy χρησιμοποιεί τον όρο ηθική αντίσταση. Παραδείγματα αυτού του γεγονότος θα ήταν η αντίσταση ενός ατόμου στον καταναλωτισμό σε μια υποχώρηση σε έναν απλούστερο αλλά ίσως πιο σκληρό τρόπο ζωής ή την αντίσταση ενός ατόμου σε μια τελική ασθένεια. Ο Hoy περιγράφει το λογαριασμό του Levinas ως «όχι την προσπάθεια να χρησιμοποιήσει την εξουσία ενάντια στον εαυτό του ή να κινητοποιήσει τους τομείς του πληθυσμού για να ασκήσει την πολιτική δύναμή τους - η ηθική αντίσταση είναι αντίθετα η αντίσταση των αδύναμων».

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ο Ηοy καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ηθική αντίσταση των αδύναμων άλλων στην ικανότητά μας να ασκούμε εξουσία γι 'αυτούς είναι συνεπώς εκείνη που μας επιβάλλει μη επιβλητές υποχρεώσεις. Οι υποχρεώσεις δεν είναι εφαρμόσιμες ακριβώς λόγω της έλλειψης εξουσίας του άλλου. Οι ενέργειες αυτές είναι ταυτόχρονα υποχρεωτικές και ταυτόχρονα μη εφαρμόσιμες είναι αυτές που τους έθεσαν στην κατηγορία της ηθικής. Οι υποχρεώσεις που επιβλήθηκαν θα ήταν, χάρη στη δύναμη πίσω από αυτές, να μην αναληφθούν ελεύθερα και δεν θα ήταν στο πλαίσιο της ηθικής.

1.20. Η εφαρμοσμένη ηθική

Η εφαρμοσμένη ηθική είναι μια πειθαρχία της φιλοσοφίας που προσπαθεί να εφαρμόσει την ηθική θεωρία σε πραγματικές καταστάσεις. Η πειθαρχία έχει πολλά εξειδικευμένα πεδία, όπως η ηθική της μηχανικής, η βιοηθική, η γεωηθική, η ηθική των δημόσιων υπηρεσιών και η επιχειρηματική δεοντολογία.

Η εφαρμοσμένη ηθική χρησιμοποιείται σε ορισμένες πτυχές του καθορισμού της δημόσιας τάξης, καθώς και των ατόμων που αντιμετωπίζουν δύσκολες αποφάσεις. Το είδος των ερωτήσεων που εξετάζονται από την εφαρμοσμένη δεοντολογία περιλαμβάνει τα εξής: «Είναι άτρωτη η άμβλωση;» «Είναι η ευθανασία ανήθικη;» «Είναι θετική ή σωστή η καταφατική δράση;» «Ποια είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα και πώς τα προσδιορίζουμε;» «Τα ζώα έχουν επίσης δικαιώματα;» και «Τα άτομα έχουν το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης;» (BBC, 2013).

Μια πιο συγκεκριμένη ερώτηση θα μπορούσε να είναι: «Αν κάποιος άλλος μπορεί να κάνει καλύτερη ζωή από τη ζωή του, είναι τότε ηθικό να θυσιάσω τον εαυτό μου γι 'αυτούς αν χρειαστεί;» Χωρίς αυτά τα ερωτήματα, δεν υπάρχει σαφές σημείο αναφοράς για την ισορροπία του δικαίου, της πολιτικής και της πρακτικής της διαιτησίας - στην

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

πραγματικότητα, δεν υπάρχουν κοινές υποθέσεις όλων των συμμετεχόντων - έτσι ώστε η ικανότητα διατύπωσης των ερωτήσεων να είναι πριν από την εξισορρόπηση των δικαιωμάτων. Αλλά όχι όλα τα ερωτήματα που μελετώνται στην εφαρμοσμένη δεοντολογία αφορούν τη δημόσια πολιτική. Για παράδειγμα, κάνοντας δεοντολογικές κρίσεις σχετικά με ερωτήματα όπως: «Είναι το ψέμα πάντα λάθος;» και «Αν όχι, πότε είναι επιτρεπτό;» είναι πριν από οποιαδήποτε εθιμοτυπία.

Οι άνθρωποι, γενικά, είναι πιο άνετοι με διχοτομίες (δύο αντίθετα). Ωστόσο, στην ηθική, τα ζητήματα είναι πολύ συχνά πολύπλευρα και οι βέλτιστα προτεινόμενες δράσεις απευθύνονται ταυτόχρονα σε πολλούς διαφορετικούς τομείς. Στις δεοντολογικές αποφάσεις, η απάντηση δεν είναι σχεδόν ποτέ μια δήλωση «ναι ή όχι», «σωστό ή λάθος». Πολλά κουμπιά ωθούνται έτσι ώστε η συνολική κατάσταση να βελτιώνεται και όχι προς όφελος οποιασδήποτε συγκεκριμένης φατρίας.

1.21. Ειδικά πεδία εφαρμογής

1.21.1. Η βιοηθική

Η βιοηθική είναι η μελέτη της αμφιλεγόμενης ηθικής που επιφέρει η πρόοδος στη βιολογία και την ιατρική. Οι βιοηθικοί ασχολούνται με τα ηθικά ζητήματα που προκύπτουν στις σχέσεις μεταξύ των βιοεπιστημών, της βιοτεχνολογίας, της ιατρικής, της πολιτικής, του νόμου και της φιλοσοφίας. Περιλαμβάνει επίσης τη μελέτη των πιο συνηθισμένων ζητημάτων αξιών (η ηθική των συνηθισμένων) που προκύπτουν στην πρωτοβάθμια περίθαλψη και σε άλλους κλάδους της ιατρικής.

Η βιοηθική χρειάζεται επίσης να αντιμετωπίσει τις αναδυόμενες βιοτεχνολογίες που επηρεάζουν τη βασική βιολογία και τους μελλοντικούς ανθρώπους. Αυτές οι εξελίξεις περιλαμβάνουν την κλωνοποίηση, τη γονιδιακή θεραπεία, την γενετική μηχανική του ανθρώπου, την αστροεθνική και τη ζωή στο διάστημα (The Original,

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

2013) και τον χειρισμό της βασικής βιολογίας μέσω αλλαγμένου DNA, RNA και πρωτεϊνών, π.χ. «τα τρία γονέα μωρών, όπου το μωρό γεννιέται από γενετικώς τροποποιημένα έμβρυα, θα έχει DNA από μια μητέρα, έναν πατέρα και από ένα θηλυκό δότη». Αντίστοιχα, η νέα βιοηθική χρειάζεται να αντιμετωπίσει τη ζωή στον πυρήνα της ως αξία της ίδιας της οργανικής γονιδιακής / πρωτεϊνικής ζωής και επιδιώκει να την διαδώσει (Mautner, 2009). Με τέτοιες αρχές βασισμένες στη ζωή, η ηθική μπορεί να εξασφαλίσει ένα κοσμολογικό μέλλον για τη ζωή (Mautner, 2000).

1.21.2. Η επιχειρησιακή ηθική

Η επιχειρησιακή ηθική (και η εταιρική δεοντολογία) είναι μια μορφή εφαρμοσμένης δεοντολογίας ή επαγγελματικής δεοντολογίας που εξετάζει τις ηθικές αρχές και τα ηθικά ή ηθικά προβλήματα που προκύπτουν σε ένα επιχειρηματικό περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων τομέων όπως η ιατρική ηθική. Η επιχειρηματική δεοντολογία αντιπροσωπεύει τις πρακτικές που κάθε άτομο ή ομάδα παρουσιάζει μέσα σε έναν οργανισμό που μπορεί να επηρεάσει αρνητικά ή θετικά τις βασικές αξίες των επιχειρήσεων. Εφαρμόζεται σε όλες τις πτυχές της επιχειρηματικής συμπεριφοράς και σχετίζεται με τη συμπεριφορά ατόμων και ολόκληρων οργανισμών.

Η επιχειρηματική δεοντολογία έχει τόσο κανονιστικές όσο και περιγραφικές διαστάσεις. Ως εταιρική πρακτική και εξειδίκευση σταδιοδρομίας, ο τομέας είναι πρωτίστως κανονιστικός. Οι ακαδημαϊκοί που προσπαθούν να κατανοήσουν την επιχειρηματική συμπεριφορά χρησιμοποιούν περιγραφικές μεθόδους. Το εύρος και η ποσότητα των επιχειρηματικών δεοντολογικών θεμάτων αντανακλά την αλληλεπίδραση της συμπεριφοράς μεγιστοποίησης του κέρδους με μη οικονομικές ανησυχίες.

Το ενδιαφέρον για την επιχειρησιακή δεοντολογία επιταχύνθηκε δραματικά κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '80 και του '90, τόσο μέσα

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

στις μεγάλες εταιρείες όσο και στον ακαδημαϊκό χώρο. Για παράδειγμα, σήμερα οι περισσότερες μεγάλες εταιρείες προωθούν τη δέσμευσή τους σε μη οικονομικές αξίες με τίτλους όπως κώδικες δεοντολογίας και χάρτες κοινωνικής υπευθυνότητας. Ο Άνταμ Σμιθ δήλωσε: «Οι άνθρωποι του ίδιου εμπορίου σπάνια συναντιούνται, ακόμη και για αγάπη και εκτροπή, αλλά η συζήτηση τελειώνει σε συνωμοσία εναντίον του κοινού ή σε κάποια προσπάθεια αύξησης των τιμών». (Smith, 1952). Οι κυβερνήσεις χρησιμοποιούν νόμους και κανονισμούς επιχειρηματική συμπεριφορά σε ό, τι θεωρούν ωφέλιμες κατευθύνσεις. Η δεοντολογία ρυθμίζει σιωπηρά περιοχές και λεπτομέρειες συμπεριφοράς που βρίσκονται πέρα από τον κυβερνητικό έλεγχο (Berle-Means, 1932). Η εμφάνιση μεγάλων εταιρειών με περιορισμένες σχέσεις και ευαισθησία στις κοινότητες στις οποίες λειτουργούν, επιτάχυνε την ανάπτυξη των τυπικών καθεστώτων δεοντολογίας (Jones-Parker, 2003). (Ferrell, 2015)

1.21.3. Η ηθική των μηχανών

Οι ηθικοί μηχανισμοί: οι Wendell Wallach και Colin Allen καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι τα ζητήματα της ηθικής των μηχανών θα οδηγήσουν πιθανότατα στην κατανόηση της ανθρώπινης ηθικής, αναγκάζοντάς μας να αντιμετωπίσουμε τα κενά στη σύγχρονη κανονιστική θεωρία και παρέχοντας μια πλατφόρμα πειραματικής έρευνας (Wendel-Collin, 2008).

Η προσπάθεια να προγραμματιστεί πραγματικά μια μηχανή ή ένας τεχνητός παράγοντας για να συμπεριφερθεί σαν να ενσταλάχθηκε με μια αίσθηση ηθικής απαιτεί νέα εξειδίκευση στις κανονιστικές μας θεωρίες, ειδικά όσον αφορά τις πτυχές που συνήθως θεωρούνται κοινή λογική. Για παράδειγμα, οι μηχανές, σε αντίθεση με τους ανθρώπους, μπορούν να υποστηρίξουν μια ευρεία επιλογή αλγορίθμων μάθησης και έχει προκύψει αντιπαράθεση σχετικά με τα σχετικά ηθικά πλεονεκτήματα αυτών των επιλογών. Αυτό μπορεί να ανοίξει εκ νέου τις κλασικές συζητήσεις της κανονιστικής ηθικής πλαισιωμένες σε νέους (εξαιρετικά τεχνικούς) όρους.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

1.21.4. Η στρατιωτική ηθική

Η στρατιωτική ηθική ασχολείται με ερωτήματα σχετικά με την εφαρμογή της βίας και το ήθος του στρατιωτικού και συχνά θεωρείται ως εφαρμοσμένη επαγγελματική δεοντολογία (Cook-Syse, 2010). Η μόνη θεωρία του πολέμου γενικά φαίνεται ότι θέτει τους όρους της στρατιωτικής ηθικής. Ωστόσο, οι μεμονωμένες χώρες και οι παραδόσεις έχουν διαφορετικά πεδία προσοχής (Goffi, 2011).

Η στρατιωτική ηθική περιλαμβάνει πολλαπλές υποπεριοχές, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων:

- ποιοι, αν υπάρχουν, πρέπει να είναι οι νόμοι του πολέμου
- δικαιολογία για την έναρξη στρατιωτικής δύναμης
- αποφάσεις σχετικά με το ποιος μπορεί να στοχεύει στον πόλεμο
- οι αποφάσεις σχετικά με την επιλογή των όπλων και ποιες παράπλευρες συνέπειες μπορεί να έχουν αυτά τα όπλα
- πρότυπα για τη διαχείριση στρατιωτικών κρατουμένων
- μεθόδους αντιμετώπισης των παραβιάσεων των νόμων του πολέμου

1.21.5. Η πολιτική ηθική

Η πολιτική ηθική (γνωστή και ως δημόσια ηθική) είναι η πρακτική της λήψης ηθικών κρίσεων σχετικά με την πολιτική δράση και τους πολιτικούς παράγοντες (Thompson, 2012).

1.21.6. Η ηθική του δημόσιου τομέα

Η ηθική του δημόσιου τομέα είναι ένα σύνολο αρχών που καθοδηγούν τους δημόσιους υπαλλήλους που υπηρετούν στους εκλογείς τους, συμπεριλαμβανομένης της λήψης αποφάσεων εκ μέρους των ψηφοφόρων τους. Θεμελιώδης για την έννοια της δεοντολογίας του δημόσιου τομέα είναι η αντίληψη ότι οι αποφάσεις και οι δράσεις βασίζονται στο τι εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντα του κοινού, σε αντίθεση με τα

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

προσωπικά συμφέροντα του υπαλλήλου (συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών συμφερόντων) ή τα αυτοεξυπηρετούμενα πολιτικά συμφέροντα (Institute for Local Government).

1.21.7. Η ηθική της δημοσίευσης

Η ηθική της δημοσίευσης είναι το σύνολο αρχών που καθοδηγούν τη διαδικασία γραφής και δημοσίευσης για όλες τις επαγγελματικές εκδόσεις. Για να ακολουθήσουν αυτές τις αρχές, οι συγγραφείς πρέπει να επαληθεύσουν ότι η δημοσίευση δεν περιέχει λογοκλοπή ή μεροληψία δημοσίευσης (Wager-Fiack-Graf-Robinson & Rowlands, 2009). Ως τρόποι αποφυγής παραπτωμάτων στην έρευνα, αυτές οι αρχές μπορούν επίσης να εφαρμοστούν σε πειράματα που αναφέρονται ή αναλύονται σε δημοσιεύσεις εξασφαλίζοντας ότι τα δεδομένα καταγράφονται με ειλικρίνεια και ακρίβεια (Wager-Fiack-Graf-Robinson & Rowlands, 2009).

Η λογοκλοπή είναι η αποτυχία να δοθεί πίστωση στο έργο ή τις ιδέες ενός άλλου συγγραφέα, όταν χρησιμοποιείται στη δημοσίευση (Scollon, 1999). Είναι υποχρέωση του συντάκτη του περιοδικού να διασφαλίσει ότι το άρθρο δεν περιέχει λογοκλοπή πριν από τη δημοσίευσή του (Wagger-Williams, 2011). Εάν μια δημοσίευση που έχει ήδη δημοσιευθεί έχει αποδειχθεί ότι περιέχει λογοκλοπή, ο συντάκτης του περιοδικού μπορεί να αποσύρει το άρθρο (Sanjeev, 2008).

Η μεροληψία της δημοσίευσης συμβαίνει όταν η δημοσίευση είναι μονόπλευρη ή «προσβάλλεται από τα αποτελέσματα» (Sigelman, 2000). Στην καλύτερη πρακτική, ένας συγγραφέας θα πρέπει να προσπαθήσει να συμπεριλάβει πληροφορίες από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη ή να επηρεαστεί από το θέμα. Αν ένας συγγραφέας έχει προκαταλήψεις ενάντια σε ορισμένα αποτελέσματα, τότε μπορεί να «οδηγήσει σε εσφαλμένα συμπεράσματα» (Peters-Sutton-Jones-Abtams-Rushton and Moreno, 2010).

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Η κακή συμπεριφορά στην έρευνα μπορεί να συμβεί όταν ένας πειραματιστής παραποιεί τα αποτελέσματα (Smith, 1997). Οι ψευδώς καταγεγραμμένες πληροφορίες εμφανίζονται όταν ο ερευνητής «παραποιεί» πληροφορίες ή δεδομένα, τα οποία δεν χρησιμοποιήθηκαν κατά τη διεξαγωγή του πραγματικού πειράματος (Smith, 1997). Αντιμετωπίζοντας τα δεδομένα, ο ερευνητής μπορεί να αλλάξει τα αποτελέσματα από το πείραμα για να ταιριάζει καλύτερα στην υπόθεση που προέβλεπαν αρχικά. Κατά τη διεξαγωγή ιατρικής έρευνας, είναι σημαντικό να τιμηθούν τα δικαιώματα υγειονομικής περίθαλψης ενός ασθενούς, προστατεύοντας την ανωνυμία τους στη δημοσίευση (Morton, 2009).

Ο σεβασμός της αυτονομίας είναι η αρχή ότι η λήψη αποφάσεων πρέπει να επιτρέπει στα άτομα να είναι αυτόνομα. Θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν αποφάσεις που ισχύουν για τη ζωή τους. Αυτό σημαίνει ότι τα άτομα πρέπει να έχουν τον έλεγχο της ζωής τους. Η δικαιοσύνη είναι η αρχή του ότι οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων πρέπει να επικεντρωθούν σε πράξεις που είναι δίκαιες με εκείνες που επηρεάζονται. Οι δεοντολογικές αποφάσεις πρέπει να είναι συνεπείς με την ηθική θεωρία.

Υπάρχουν περιπτώσεις όπου η διοίκηση έχει λάβει αποφάσεις που φαίνεται να είναι άδικες για τους εργαζόμενους, τους μετόχους και άλλους ενδιαφερόμενους (Solomon, 1992). Τέτοιες αποφάσεις είναι ανήθικες.

1.21.8. Η σχεσιακή ηθική

Η σχεσιακή ηθική σχετίζεται με μια ηθική της περίθαλψης (Gilligan, 2009). Χρησιμοποιείται στην ποιοτική έρευνα, ιδιαίτερα στην εθνογραφία και την αυτοετογραφία. Οι ερευνητές που χρησιμοποιούν την αξία της σχετικής δεοντολογίας και σέβονται τη σχέση μεταξύ τους και των ανθρώπων που μελετούν και «... μεταξύ των ερευνητών και των κοινοτήτων στις οποίες ζουν και εργάζονται». (Ellis, 2007). Η σχεσιακή ηθική βοηθά επίσης τους ερευνητές να κατανοούν τα δύσκολα ζητήματα, όπως τη διεξαγωγή έρευνας για τους οικείους άλλους που έχουν πεθάνει

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

και την ανάπτυξη φιλίας με τους συμμετέχοντες (Ellis, 1986). (Ellis, 1995) Η σχεσιακή ηθική σε στενές προσωπικές σχέσεις αποτελεί μια κεντρική ιδέα της συμφραζόμενης θεραπείας.

1.21.9. Η ηθική των ζώων

Η δεοντολογία των ζώων είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται στον ακαδημαϊκό χώρο για να περιγράψει τις σχέσεις ανθρώπου-ζώων και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αντιμετωπίζονται τα ζώα. Το θέμα περιλαμβάνει τα δικαιώματα των ζώων, την καλή μεταχείριση των ζώων, το ζωικό δίκαιο, τον σπιταλισμό, τη διαβίωση των ζώων, τη διατήρηση της άγριας πανίδας, την ηθική κατάσταση των μη ανθρώπινων ζώων, την έννοια της μη ανθρώπινης προσωπικότητας, του ανθρώπινου εξαιρετισμού, της ιστορίας της χρήσης των ζώων και των θεωριών της δικαιοσύνης.

1.21.10. Η ηθική ψυχολογία

Η ηθική ψυχολογία είναι ένας τομέας μελέτης που ξεκίνησε ως θέμα στη φιλοσοφία και που τώρα θεωρείται σωστά μέρος της πειθαρχίας της ψυχολογίας. Κάποιοι χρησιμοποιούν τον όρο «ηθική ψυχολογία» σχετικά στενά για να αναφερθούν στη μελέτη της ηθικής ανάπτυξης (Lapsley, 2006). Ωστόσο, άλλοι τείνουν να χρησιμοποιούν τον όρο ευρύτερα για να συμπεριλάβουν οποιαδήποτε θέματα στη διασταύρωση της ηθικής και της ψυχολογίας (και της φιλοσοφίας του νου) (Doris-Stich, 2008). (Wallace, 2007) Τέτοια θέματα είναι αυτά που αφορούν το μυαλό και σχετίζονται με τα ηθικά ζητήματα. Μερικά από τα βασικά θέματα του πεδίου είναι η ηθική ευθύνη, η ηθική ανάπτυξη, ο ηθικός χαρακτήρας (ειδικά σε σχέση με την ηθική της αρετής), ο αλτρουισμός, ο ψυχολογικός εγωισμός, η ηθική τύχη και η ηθική διαφωνία.

1.21.11 Η εξελικτική ηθική

Η εξελικτική ηθική αφορά προσεγγίσεις στην ηθική (ηθική) που βασίζονται στον ρόλο της εξέλιξης στη διαμόρφωση της ανθρώπινης

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

ψυχολογίας και συμπεριφοράς. Τέτοιες προσεγγίσεις μπορούν να βασίζονται σε επιστημονικά πεδία όπως η εξελικτική ψυχολογία ή η κοινωνιοβιολογία, με επίκεντρο την κατανόηση και την ερμηνεία των παρατηρούμενων ηθικών προτιμήσεων και επιλογών (Doris, 2013).

1.21.12. Η περιγραφική ηθική

Η περιγραφική ηθική βρίσκεται στο λιγότερο φιλοσοφικό τέλος του φάσματος, καθώς επιδιώκει να συγκεντρώσει συγκεκριμένες πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο ζουν οι άνθρωποι και να αντλήσει γενικά συμπεράσματα με βάση τα παρατηρούμενα πρότυπα. Αφηρημένα και θεωρητικά ερωτήματα που είναι σαφέστερα φιλοσοφικά - όπως «Είναι η δεοντολογική γνώση δυνατή;» - δεν είναι κεντρικά για την περιγραφική ηθική. Η περιγραφική ηθική προσφέρει μια αφοσιωμένη προσέγγιση στην ηθική, η οποία την ορίζει ως κοινωνική επιστήμη και όχι ως ανθρωπότητα. Η εξέταση της ηθικής δεν ξεκινά με μια προκαταρκτική θεωρία, αλλά εξετάζει μάλλον τις παρατηρήσεις των πραγματικών επιλογών που κάνουν οι ηθικοί παράγοντες στην πράξη.

Ορισμένοι φιλόσοφοι βασίζονται στην περιγραφική δεοντολογία και τις επιλογές που γίνονται και δεν αμφισβητούνται από μια κοινωνία ή έναν πολιτισμό για την εξαγωγή κατηγοριών, οι οποίες συνήθως ποικίλλουν ανάλογα με το πλαίσιο. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε κατάσταση ηθικής και ηθικής που βρίσκεται. Αυτοί οι φιλόσοφοι συχνά βλέπουν την αισθητική, την εθιμοτυπία και τη διαιτησία ως πιο θεμελιώδεις, ξεδιπλώνοντας «από κάτω προς τα πάνω» για να υποδηλώνουν την ύπαρξη, αντί να καθορίζουν ρητά, θεωρίες αξίας ή συμπεριφοράς. Η μελέτη της περιγραφικής δεοντολογίας μπορεί να περιλαμβάνει εξετάσεις για τα ακόλουθα:

Οι κώδικες δεοντολογίας που εφαρμόζονται από διάφορες ομάδες. Κάποιοι θεωρούν την ίδια την αισθητική τη βάση της ηθικής - και έναν προσωπικό ηθικό πυρήνα που αναπτύχθηκε μέσα από την τέχνη και την αφήγηση ως πολύ επιρροή στις μεταγενέστερες ηθικές επιλογές κάποιου.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Άτυπες θεωρίες εθιμοτυπίας που τείνουν να είναι λιγότερο αυστηρές και πιο περιστασιακές. Ορισμένοι θεωρούν την εθιμοτυπία απλή αρνητική ηθική, δηλαδή, από πού μπορεί κανείς να αποφύγει μια άβολη αλήθεια χωρίς να κάνει λάθος; Ένας αξιόλογος υποστηρικτής αυτής της άποψης είναι η Judith Martin (Miss Manners). Σύμφωνα με αυτή την άποψη, η ηθική είναι περισσότερο μια περίληψη των κοινωνικών αποφάσεων κοινής λογικής.

Πρακτικές διαιτησίας και νόμου, π.χ. ο ισχυρισμός ότι η ίδια η ηθική είναι θέμα εξισορρόπησης του «δίκαιου και του δικαιώματος», δηλ. Θέτοντας προτεραιότητες σε δύο πράγματα που είναι και τα δύο σωστά, αλλά πρέπει να διαπραγματεύονται προσεκτικά σε κάθε κατάσταση.

Παρατηρημένες επιλογές από τους απλούς ανθρώπους, χωρίς βοήθεια ή συμβουλή εμπειρογνομόνων, που ψηφίζουν, αγοράζουν και αποφασίζουν τι αξίζει να εκτιμήσουν. Αυτό είναι ένα σημαντικό μέλημα της κοινωνιολογίας, των πολιτικών επιστημών και των οικονομικών. (Gunarto, 2003).

2. Κανονιστική Συμμόρφωση

2.1. Εισαγωγή στην Κανονιστική Συμμόρφωση

Γενικά, η συμμόρφωση σημαίνει ότι κάποιος συμμορφώνεται με έναν κανόνα, όπως μια προδιαγραφή, πολιτική, πρότυπο ή νόμο. Η συμμόρφωση με τους κανονισμούς περιγράφει το στόχο που επιδιώκουν οι οργανισμοί να επιτύχουν στις προσπάθειές τους να διασφαλίσουν ότι γνωρίζουν και λαμβάνουν μέτρα για τη συμμόρφωση με τους σχετικούς νόμους, πολιτικές και κανονισμούς (Journal of Corporate, Financial & Commercial Law, 2016). Λόγω του αυξανόμενου αριθμού κανονισμών και της ανάγκης λειτουργικής διαφάνειας, οι οργανισμοί υιοθετούν όλο και περισσότερο τη χρήση ενοποιημένων και εναρμονισμένων ομάδων

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

ελέγχων συμμόρφωσης (Silveira-Rodriguez-Birukou-Casati-Daniel-D'Andrea-Worledge & Zouhair, 2012). Αυτή η προσέγγιση χρησιμοποιείται για να εξασφαλίσει ότι όλες οι απαραίτητες απαιτήσεις διακυβέρνησης μπορούν να ικανοποιηθούν χωρίς την περιττή αλληλεπικάλυψη των προσπαθειών και της δραστηριότητας από τους πόρους.

Οι κανονισμοί και οι οργανισμοί διαπίστευσης ποικίλλουν μεταξύ τομέων, με παραδείγματα όπως τα PCI-DSS και GLBA στον χρηματοπιστωτικό τομέα, το FISMA για τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες των Η.Π.Α., το HACCP για τη βιομηχανία τροφίμων και ποτών και η Μικτή Επιτροπή και η HIPAA στην υγειονομική περίθαλψη. Σε ορισμένες περιπτώσεις, άλλα πλαίσια συμμόρφωσης (όπως το COBIT) ή ακόμα και τα πρότυπα (NIST) ενημερώνουν για τον τρόπο συμμόρφωσης με τους κανονισμούς.

Ορισμένες οργανώσεις διατηρούν δεδομένα συμμόρφωσης - όλα τα δεδομένα που ανήκουν ή ανήκουν στην επιχείρηση ή περιλαμβάνονται στον νόμο, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την εφαρμογή ή την επικύρωση της συμμόρφωσης - σε ξεχωριστό κατάστημα για την ικανοποίηση των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων. Το λογισμικό συμμόρφωσης εφαρμόζεται όλο και περισσότερο για να βοηθήσει τις εταιρείες να διαχειρίζονται καλύτερα τα δεδομένα συμμόρφωσης. Αυτό το κατάστημα μπορεί να περιλαμβάνει υπολογισμούς, μεταφορές δεδομένων και διαδρομές ελέγχου (Noris-Montanari, 2017). (Monica-Shilt & Rimmerman, 2015)

Η τήρηση των κανονιστικών ρυθμίσεων ποικίλλει όχι μόνο από τη βιομηχανία αλλά συχνά από την τοποθεσία. Οι οικονομικές, ερευνητικές και φαρμακευτικές ρυθμιστικές δομές σε μια χώρα, για παράδειγμα, μπορεί να είναι παρόμοιες αλλά με ιδιαίτερα διαφορετικές αποχρώσεις σε άλλη χώρα. Αυτές οι ομοιότητες και διαφορές είναι συχνά προϊόν "αντιδράσεων στους μεταβαλλόμενους στόχους και απαιτήσεις σε διάφορες χώρες, βιομηχανίες και πολιτικά πλαίσια" (Malyshev, 2008).

2.2. Στην Αυστραλία

Οι κυριότερες ρυθμιστικές αρχές των τραπεζών στις ασφαλιστικές και ασφαλιστικές εταιρείες της Αυστραλίας, είναι η Αυστραλιανή Επιτροπή Εποπτείας και Επενδύσεων (ASRA), η Αυστραλιανή Επιτροπή Ανταγωνισμού και Καταναλωτών (ACCC)) (Pearson, 2009). Αυτές οι ρυθμιστικές αρχές συμβάλλουν στη διασφάλιση ότι τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα τηρούν τις υποσχέσεις τους, ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις συναλλαγές είναι καλά τεκμηριωμένες και ότι ο ανταγωνισμός είναι δίκαιος και ταυτόχρονα προστατεύει τους καταναλωτές. Ειδικότερα, η APRA ασχολείται με τις αποζημιώσεις και τις ρυθμίσεις αυτών, περιλαμβανομένων των νέων κανονισμών που απαιτούν από τους διαχειριστές των ταμείων συνταξιοδότησης να αποδείξουν στην APRA ότι διαθέτουν επαρκείς πόρους (ανθρώπινο, τεχνολογικό και οικονομικό), συστήματα διαχείρισης κινδύνου και κατάλληλες δεξιότητες και εμπειρογνωμοσύνη για τη διαχείριση του ταμείου συνταξιοδότησης, με τα άτομα να επιδεικνύουν τα "κατάλληλα και σωστά" (Pearson, 2009).

Άλλες βασικές ρυθμιστικές αρχές στην Αυστραλία είναι η Αυστραλιανή Αρχή Επικοινωνιών και Πολυμέσων (ACMA) για τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, το διαδίκτυο και τις επικοινωνίες (ACMA, 2012), η ρυθμιστική αρχή για την καθαρή ενέργεια για την παρακολούθηση, διευκόλυνση και επιβολή της συμμόρφωσης με τα συστήματα ενεργειακών εκπομπών και εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα (Clean Energy Regulator, 2016) και η Θεραπευτική Διοίκηση Αγαθών για φάρμακα, συσκευές και βιολόγους (Weinberg, 2011).

Αυστραλιανές οργανώσεις που επιδιώκουν να παραμείνουν σε συμμόρφωση με διάφορους κανονισμούς μπορούν να στραφούν στο AS ISO 19600: 2015 (που αντικαθιστά το AS 3806-2006). Αυτό το πρότυπο βοηθά τους οργανισμούς με τη διαχείριση της συμμόρφωσης, θέτοντας «έμφαση στα οργανωτικά στοιχεία που απαιτούνται για την υποστήριξη

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

της συμμόρφωσης», αναγνωρίζοντας παράλληλα την ανάγκη για συνεχή βελτίωση. (CompliSpace, 2016). (Standard Australia, 2018).

2.3. Στον Καναδά

Στον Καναδά, ο ομοσπονδιακός κανονισμός για τις καταθέσεις, την ασφάλιση και την αποζημίωση εξαρτάται από δύο ανεξάρτητα όργανα: το OSFI μέσω του νόμου για την τράπεζα και το FINTRAC, το οποίο έχει επιβληθεί από το νόμο περί των προϊόντων του εγκλήματος (νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες) και του νόμου περί χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, 2001 [PCMLTFA].

Οι ομάδες αυτές προστατεύουν τους καταναλωτές, ρυθμίζουν τον έλεγχο και τον έλεγχο του κινδύνου και διερευνούν παράνομες ενέργειες όπως η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (IMF, 2008 & 2016). Σε επαρχιακό επίπεδο, κάθε επαρχία διατηρεί τους νόμους και τους οργανισμούς. Σε αντίθεση με οποιαδήποτε άλλη σημαντική ομοσπονδία, ο Καναδάς δεν διαθέτει ρυθμιστική αρχή για τις κινητές αξίες σε επίπεδο ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Οι επαρχιακοί και εδαφικοί ρυθμιστές συνεργάζονται για τον συντονισμό και την εναρμόνιση της ρύθμισης των καναδικών κεφαλαιαγορών μέσω των καναδικών διαχειριστών αξιών (CSA) (Lee, 2003).

Άλλες βασικές ρυθμιστικές αρχές στον Καναδά είναι η Καναδική Υπηρεσία Επιθεώρησης Τροφίμων (CFIA) για την ασφάλεια των τροφίμων, την υγεία των ζώων και την υγεία των φυτών. Ο Health Canada για τη δημόσια υγεία, την Κλιματική Αλλαγή του Καναδά για το περιβάλλον και τη βιώσιμη ενέργεια (Smyth-McHughen, 2012).

Οι οργανισμοί της Αυστραλίας που επιδιώκουν να παραμείνουν σε συμμόρφωση με διάφορους κανονισμούς μπορούν να στραφούν στο πρότυπο ISO 19600: 2014, ένα διεθνές πρότυπο συμμόρφωσης που «παρέχει καθοδήγηση για τη δημιουργία, ανάπτυξη, εφαρμογή,

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

αξιολόγηση, διατήρηση και βελτίωση ενός αποτελεσματικού και ανταποκρινόμενου συστήματος διαχείρισης συμμόρφωσης εντός ενός οργανισμού» (IOS, 2014). Για περισσότερο καθοδηγούμενες από τη βιομηχανία οδηγίες, π.χ. χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, η διοίκηση συμμόρφωσης με τον Κανονισμό E-13 του Καναδά παρέχει συγκεκριμένες τακτικές διαχείρισης κινδύνου συμμόρφωσης (OSFI, 2014).

2.4. Στην Ινδία

Στην Ινδία, η ρύθμιση συμμόρφωσης λαμβάνει χώρα σε τρία επίπεδα: Κεντρική, Κρατική και Τοπική ρύθμιση. Η Ινδία αντιμετωπίζει κεντρική ρύθμιση, ιδίως χρηματοπιστωτικών οργανισμών και ξένων κεφαλαίων (Avantisadmin, 2018). Οι κανονισμοί συμμόρφωσης ποικίλλουν ανάλογα με τον τομέα της βιομηχανίας εκτός από το γεωγραφικό μίγμα. Οι περισσότεροι κανονισμοί εμπίπτουν στις ακόλουθες ευρείες κατηγορίες: οικονομική ρύθμιση, ρύθμιση για το δημόσιο συμφέρον και περιβαλλοντική νομοθεσία (OECD). Η Ινδία χαρακτηρίζεται επίσης από ανεπαρκή συμμόρφωση - οι εκθέσεις υποδηλώνουν ότι μόνο το 65% περίπου των εταιρειών συμμορφώνονται πλήρως με τους κανόνες (Daily News and Analysis, 2012).

2.5. Στο Ηνωμένο Βασίλειο

Υπάρχουν σημαντικές κανονιστικές ρυθμίσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο, ορισμένες από τις οποίες απορρέουν από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διάφοροι τομείς ελέγχονται από διάφορους φορείς, όπως η Αρχή Χρηματοοικονομικής Συμπεριφοράς (FCA), ο Οργανισμός Περιβάλλοντος, η Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος της Σκωτίας, το Γραφείο Επιτρόπου Πληροφόρησης, η Επιτροπή Ποιότητας Φροντίδας και άλλα.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Σημαντικά ζητήματα συμμόρφωσης για όλους τους μεγάλους και μικρούς οργανισμούς περιλαμβάνουν τον νόμο περί προστασίας δεδομένων του 1998 και, για τον δημόσιο τομέα, τον νόμο περί ελευθερίας της πληροφόρησης του 2000.

2.5.1. Η οικονομική συμμόρφωση

Ο Κώδικας Εταιρικής Διακυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου (πρώην Συνδυασμένος Κώδικας) εκδίδεται από το Συμβούλιο Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και ορίζει «πρότυπα ορθής πρακτικής σε σχέση με την ηγεσία και την αποτελεσματικότητα του διοικητικού συμβουλίου, την αμοιβή, τη λογοδοσία και τις σχέσεις με τους μετόχους». Οι εταιρείες με Premium Listing μετοχών στο Ηνωμένο Βασίλειο υποχρεούνται σύμφωνα με τους Κανόνες Καταχώρισης να αναφέρουν πώς έχουν εφαρμόσει τον Συνδυασμένο Κώδικα στην ετήσια έκθεση και στους λογαριασμούς τους (FCA Handbook, 2018). (Οι Κώδικες είναι επομένως περισσότερο παρόμοιοι με τον Νόμο Sarbanes-Oxley των ΗΠΑ).

Το ρυθμιστικό πλαίσιο του Ηνωμένου Βασιλείου απαιτεί όλες οι εισηγμένες στο χρηματιστήριο εταιρείες να παρέχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο στις βασικές οικονομικές καταστάσεις που πρέπει να περιλαμβάνονται σε ετήσια έκθεση, συμπεριλαμβανομένου του ισολογισμού, της συνολικής κατάστασης λογαριασμού αποτελεσμάτων και της κατάστασης μεταβολών ιδίων κεφαλαίων καθώς και της ταμειακής ροής όπως απαιτείται από τα διεθνή λογιστικά πρότυπα (FCA Handbook, 2018). Επιδεικνύει περαιτέρω τη σχέση που υφίσταται μεταξύ των μετόχων, της διοίκησης και των ανεξάρτητων ελεγκτικών ομάδων.

Οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να καταρτίζονται χρησιμοποιώντας ένα συγκεκριμένο σύνολο κανόνων και κανονισμών και συνεπώς το σκεπτικό πίσω από το οποίο επιτρέπεται στις εταιρείες να εφαρμόζουν τις διατάξεις του εταιρικού δικαίου, των διεθνών προτύπων χρηματοοικονομικής πληροφόρησης (ΔΠΧΠ), καθώς και των κανόνων χρηματιστηριακών συναλλαγών του Ηνωμένου Βασιλείου σύμφωνα με

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

τις οδηγίες της FCA (FCA Handbook, 2018). Είναι επίσης πιθανό οι μέτοχοι να μην κατανοούν τα αριθμητικά στοιχεία που παρουσιάζονται στις διάφορες οικονομικές καταστάσεις και ως εκ τούτου είναι κρίσιμο το συμβούλιο να παρέχει σημειώσεις για τις λογιστικές πολιτικές καθώς και άλλες επεξηγηματικές σημειώσεις που θα τους βοηθήσουν να κατανοήσουν καλύτερα την έκθεση.

2.5.2. Οι προκλήσεις

Η διατήρηση δεδομένων είναι ένα μέρος της κανονιστικής συμμόρφωσης που αποδεικνύεται ότι αποτελεί πρόκληση σε πολλές περιπτώσεις. Η ασφάλεια που προκύπτει από τη συμμόρφωση με τους κανονισμούς της βιομηχανίας μπορεί να φαίνεται αντίθετη με τη διατήρηση της ιδιωτικότητας των χρηστών. Οι νόμοι και οι κανονισμοί περί διατήρησης δεδομένων ζητούν από τους κατόχους δεδομένων και άλλους παρόχους υπηρεσιών να διατηρούν εκτενή αρχεία σχετικά με τη δραστηριότητα των χρηστών πέραν του χρόνου που απαιτείται για τις συνήθεις επιχειρηματικές δραστηριότητες. Αυτές οι απαιτήσεις έχουν τεθεί υπό αμφισβήτηση από τους υπερασπιστές των δικαιωμάτων απορρήτου (Dell.com, 2011).

Η συμμόρφωση στον τομέα αυτό γίνεται πολύ δύσκολη. Νόμοι όπως ο νόμος CAN-SPAM και ο δίκαιος νόμος για την αναφορά πιστώσεων στις ΗΠΑ απαιτούν από τις επιχειρήσεις να δίνουν στους ανθρώπους το «δικαίωμα να ξεχαστούν» (Francis-Francis, 2017). Με άλλα λόγια, πρέπει να απομακρύνουν τα άτομα από τις λίστες μάρκετινγκ, επίσης να ενημερώνουν για το πότε και γιατί θα μπορούσαν να μοιράζονται προσωπικές πληροφορίες με ένα τρίτο μέρος ή τουλάχιστον να ζητήσουν άδεια πριν να μοιραστούν τα δεδομένα αυτά. Τώρα, με τη θέσπιση νέων νόμων που απαιτούν μεγαλύτερη διατήρηση δεδομένων παρά τις επιθυμίες του ατόμου, μπορεί να δημιουργήσει ορισμένες πραγματικές δυσκολίες.

2.6. Στις Ηνωμένες Πολιτείες

Τα εταιρικά σκάνδαλα και οι καταστροφές, όπως η περίπτωση του κινδύνου φήμης της Enron το 2001, έχουν αυξήσει τις απαιτήσεις για μεγαλύτερη συμμόρφωση και ρυθμίσεις, ιδίως για εταιρείες εισηγμένες στο χρηματιστήριο (Journal of Corporate, Financial & Commercial Law, 2016). Ο σημαντικότερος κανονισμός σε αυτό το πλαίσιο είναι ο Νόμος Sarbanes-Oxley που αναπτύχθηκε από δύο Κογκρέσσοις των Η.Π.Α., τον Γερουσιαστή Paul Sarbanes και τον Εκπρόσωπο Michael Oxley το 2002, ο οποίος καθόρισε σημαντικά αυστηρότερη προσωπική ευθύνη της εταιρικής ανώτατης διοίκησης για την ακρίβεια των αναφερόμενων οικονομικών καταστάσεων και ο νόμος για την μεταρρύθμιση και την προστασία των καταναλωτών Dodd-Frank της Wall Street.

Το Γραφείο Ελέγχου Ξένων Περιουσιακών Στοιχείων (OFAC) είναι μια υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών των Ηνωμένων Πολιτειών υπό την αιγίδα του Υφυπουργού Οικονομικών της Τρομοκρατίας και της Χρηματοοικονομικής Ευφυΐας. Ο OFAC διαχειρίζεται και επιβάλλει οικονομικές και εμπορικές κυρώσεις με βάση τους στόχους της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ και της εθνικής ασφάλειας έναντι των στοχευμένων ξένων κρατών, οργανισμών και ατόμων.

Η συμμόρφωση στις ΗΠΑ γενικά σημαίνει συμμόρφωση με τους νόμους και τους κανονισμούς. Αυτοί οι νόμοι μπορούν να έχουν ποινικές ή αστικές κυρώσεις ή μπορεί να είναι κανονισμοί. Ο ορισμός του τι συνιστά ένα αποτελεσματικό σχέδιο συμμόρφωσης είναι ασαφής. Ωστόσο, οι περισσότεροι συγγραφείς συνεχίζουν να αναφέρουν την καθοδήγηση που παρέσχε η Επιτροπή Καταδίκης των Ηνωμένων Πολιτειών στο κεφάλαιο 8 των Ομοσπονδιακών Κατευθυντήριων Γραμμών. (USSC.gov, 2010) (ECI, 2016)

Στις 12 Οκτωβρίου 2006, η Διοίκηση Μικρών Επιχειρήσεων των ΗΠΑ επανεκκίνησε το Business.gov (νέο BusinessUSA.gov) (USSC.gov, 2010) το οποίο παρέχει ένα ενιαίο σημείο πρόσβασης στις κυβερνητικές

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

υπηρεσίες και πληροφορίες που βοηθούν τις επιχειρήσεις να συμμορφώνονται με κυβερνητικούς κανονισμούς.

Το Υπουργείο Εργασίας, Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία (OSHA) δημιουργήθηκε από το Κογκρέσο για να εξασφαλίσει ασφαλείς και υγιεινές συνθήκες εργασίας για την εργασία ανδρών και γυναικών, θέτοντας και εφαρμόζοντας πρότυπα και παρέχοντας εκπαίδευση, ενημέρωση, εκπαίδευση και βοήθεια. Ο OSHA εφαρμόζει νόμους και κανονισμούς τακτικά στους ακόλουθους τομείς: την κατασκευή, τη ναυτιλία, τη γεωργία και την τήρηση αρχείων. (OSHA, 2017)

2.6.1. Τα Πρότυπα (ISO)

Ο Διεθνής Οργανισμός Τυποποίησης (ISO) και το πρότυπο ISO 19600 του είναι ένα από τα πρωταρχικά διεθνή πρότυπα για τον τρόπο με τον οποίο οι επιχειρήσεις χειρίζονται την κανονιστική συμμόρφωση, υπενθυμίζοντας τον τρόπο με τον οποίο η συμμόρφωση και ο κίνδυνος πρέπει να λειτουργούν από κοινού, καθώς οι «συνάδελφοι» μοιράζονται ένα κοινό πλαίσιο με ορισμένες αποχρώσεις για να υπολογίσουν τις διαφορές τους (Tattam, 2015). Το ISO επίσης παράγει διεθνή πρότυπα όπως το ISO / IEC 27002 για να βοηθήσει τους οργανισμούς να συμμορφωθούν με τις κανονιστικές τους απαιτήσεις με τις βέλτιστες πρακτικές διαχείρισης της ασφάλειας και διασφάλισης (Calder-Watkins, 2015).

Ορισμένες τοπικές ή διεθνείς εξειδικευμένες οργανώσεις, όπως η Αμερικανική Εταιρεία Μηχανολόγων Μηχανικών (ASME), αναπτύσσουν επίσης πρότυπα και κώδικες κανονισμών. Επομένως, παρέχουν ένα ευρύ φάσμα κανόνων και οδηγιών για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης των προϊόντων με τα πρότυπα ασφαλείας, ασφάλειας ή σχεδιασμού.

3. Μεθοδολογία Έρευνας

3.1. Βασικές κατηγορίες της Έρευνας

Η έρευνα εν γένει διακρίνεται σε δύο μεγάλες κατηγορίες την ποσοτική (quantitative) και την ποιοτική (qualitative). Σκοπός της ποσοτικής έρευνας είναι η εύρεση σχέσεων μεταξύ διαφόρων παραγόντων. Η ποσοτική έρευνα αναφέρεται στη συστηματική διερεύνηση φαινομένων με στατιστικές μεθόδους, μαθηματικά μοντέλα και αριθμητικά δεδομένα. Χρησιμοποιείται συνήθως αντιπροσωπευτικό δείγμα παρατηρήσεων και επιδιώκεται γενίκευση σε ένα ευρύτερο πληθυσμό. Η συλλογή δεδομένων γίνεται με δομημένα πρωτόκολλα, όπως ερωτηματολόγια, κλίμακες και δοκίμια επιτευγμάτων.

Αυτοτελώς ή συμπληρωματικά προς τις ποσοτικές τεχνικές, η ποιοτική προσέγγιση στην έρευνα στοχεύει στην διερεύνηση και κατανόηση σε βάθος των κοινωνικών φαινομένων. Παρέχοντας τη δυνατότητα στον ερευνητή να αντλήσει πλούσιες πληροφορίες για το υπό εξέταση θέμα, η ποιοτική έρευνα αποτελεί την ενδεδειγμένη μεθοδολογία για να απαντηθούν τα ερωτήματα που σχετίζονται με το "Γιατί;" και το "Πώς;" των φαινομένων.

Η ποιοτική προσέγγιση αποτελεί μια κατά βάση διερευνητική (exploratory) μέθοδο. Στοχεύει περισσότερο στην ανάδυση νέων τυποποιήσεων και θεωρητικών μοντέλων παρά στην επαλήθευση υποθέσεων ή στη γενίκευση σε ένα μεγαλύτερο πληθυσμό. Το βασικό πλεονέκτημα των ποιοτικών μεθόδων που εξυπηρετεί αυτή την στόχευση είναι η ευελιξία που χαρακτηρίζει την ερευνητική διαδικασία.

Η ποιοτική έρευνα αποτελεί την κατάλληλη μεθοδολογική επιλογή για να διερευνηθούν σε βάθος οι αναπαραστάσεις, οι στάσεις, οι αντιλήψεις, τα κίνητρα, καθώς και τα συναισθηματικά και συμ-βολικά/ φαντασιακά δεδομένα και δεδομένα της συμπεριφοράς των ατόμων. Στόχος της

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

ποιοτικής διερεύνησης δεν αποτελεί απλά η περιγραφή μιας στάσης ή μιας συμπεριφοράς αλλά η ολιστική κατανόηση.

Η ποιοτική έρευνα διερευνά την εμπειρία των ατόμων και τα υποκειμενικά νοήματα που τη συγκροτούν, εστιάζοντας πάντα στο ευρύτερο κοινωνικό και πολιτισμικό πλαίσιο (context) στο οποίο εγγράφεται. Χαρακτηριστικά της ποιοτικής προσέγγισης είναι το μικρό δείγμα συμμετε-χόντων, η ανάλυση λόγου ή/και κειμένων.

Τέλος συχνά συναντιούνται και οι μικτές προσεγγίσεις, οι οποίες συνδυάζουν ποσοτικές και ποιο-τικές μεθόδους κατά το μεθοδολογικό τους σχεδιασμό για να αξιοποιούν καλύτερα τα πλεονεκτήματα της κάθε μεθόδου και να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικότερα τις αδυναμίες της κάθε μιας (UCY.AC).

Με βάση τα ανωτέρω αξίζει να σημειώσουμε πως η παρούσα έρευνα είναι ποιοτική.

3.2. Μέθοδοι συλλογής δεδομένων

Οι μέθοδοι συλλογής δεδομένων για μια έρευνα είναι αρκετοί και πολλές φορές διαφοροποιούνται ανάλογα με το γνωστικό αντικείμενο έρευνας, το δείγμα καθώς και τον διαθέσιμο χρόνο τόσο του ερευνητή όσο και των λοιπών συμμετεχόντων στην έρευνα. Οι βασικές μέθοδοι διενέργειας των ερευνών είναι οι ακόλουθες:

3.2.1. Η παρατήρηση

Είναι η διαδικασία κατά την οποία κάποιο φαινόμενο ή συμπεριφορά γίνεται αντικείμενο παρατήρησης με τρόπο προγραμματισμένο, οργανωμένο, συστηματοποιημένο, από άτομα ειδικευμένα ή εκπαιδευμένα για τον ρόλο αυτό. Η παρατήρηση χρησιμοποιεί την καταγραφή γεγονότων και υφίσταται επαλήθευση. Τα είδη της

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

παρατήρησης είναι τα εξής: α) η άμεση, β) η συμμετοχική και γ) η έμμεση ή προκαλούμενη ή πειραματική παρατήρηση. Η συμμετοχική παρατήρηση είναι ποιοτική μέθοδος και προέρχεται από τις εργασίες της κοινωνικής ανθρωπολογίας. Αντίθετα, η δομημένη παρατήρηση είναι ποσοτική μέθοδος και αναφέρεται στη συχνότητα των λόγων. Η συμμετοχική παρατήρηση αναφέρεται στο ότι ο ερευνητής προσπαθεί να συμμετάσχει ολοκληρωτικά στη ζωή και τη δράση των ατόμων, αποτελώντας κατ' αυτόν τον τρόπο μέλος της ομάδας τους. Κάτι τέτοιο επιτρέπει στον ερευνητή να μοιράζεται την εμπειρία και την αίσθηση της ομάδας και όχι απλώς να την παρατηρεί.

3.2.2. Η συνέντευξη

Είναι μία από τις πιο γνωστές μεθόδους συλλογής υλικού, όπου ο ερευνητής υποβάλλει στον ερωτώμενο μια σειρά από ερωτήσεις στις οποίες καλείται να απαντήσει. Αυτό που ενδιαφέρει τον ε-ρευνητή είναι να ανακαλύψει τι σκέφτεται ο ερωτώμενος σε σχέση με κάποιο θέμα και να συγκρίνει τις γνώμες και τις απόψεις των ερωτώμενων. Στη συνέχεια, ο ερευνητής ενδιαφέρεται να συγκρίνει και να ομαδοποιήσει τις απόψεις των ερωτώμενων. Τα είδη της συνέντευξης είναι τα εξής: α) κατευθυνόμενη ή δομημένη, β) ημικατευθυνόμενη και γ) ελεύθερη συνέντευξη. Κατευθυνόμενη προσωπική συνέντευξη (structured interview) είναι εκείνη που χρησιμοποιεί δομημένα ερωτηματολόγια, δηλαδή ερωτηματολόγια που βασίζονται σε προκαθορισμένα και τυποποιημένα σύνολα ερωτήσεων. Ημιδομημένη συνέντευξη ονομάζεται εκείνη στην οποία ο ερευνητής έχει έναν κατάλογο θεμάτων και ερωτήσεων να καλύψει και ενδέχεται να διαφέρουν από συνέντευξη σε συνέντευξη. Δομημένες συνεντεύξεις χρησιμοποιούνται σε περιγραφικές μελέτες ως μέσα προσδιορισμού γενικών υποδειγμάτων, ενώ ημιδομημένες συνεντεύξεις μπορεί να χρησιμοποιηθούν σε επεξηγηματικές μελέτες, δηλαδή σε εκείνες που επιδιώκουμε να

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

κατανοήσουμε σχέσεις μεταξύ μεταβλητών. Στην προσωπική συνέντευξη, σημαντικό στάδιο αποτελεί η επιλογή και η εκπαίδευση των ατόμων που διενεργούν τη συνέντευξη. Οι ερευνητές πριν αναλάβουν το έργο διεξαγωγής των συνεντεύξεων υποβάλλονται σε εκπαίδευση από ειδικευμένους επιστήμονες.

3.2.3. Το ερωτηματολόγιο

Είναι ένα έντυπο, που περιλαμβάνει μια σειρά δομημένων ερωτήσεων, στις οποίες ο ερωτώμενος καλείται να απαντήσει γραπτά και με μία συγκεκριμένη σειρά. Με τα ερωτηματολόγια συλλέγονται δεδομένα ζητώντας από ανθρώπους να απαντήσουν στο ίδιο ακριβώς σύνολο ερωτήσεων. Χρησιμοποιούνται συνήθως στα πλαίσια μιας ερευνητικής στρατηγικής, προκειμένου να συλλεχθούν περιγραφικά και επεξηγηματικά, δεδομένα για απόψεις, συμπεριφορές, χαρακτηριστικά, στάσεις κ.λπ. Μολονότι υπάρχουν διάφοροι ορισμοί, χρησιμοποιούμε το ερωτηματολόγιο ως ένα γενικό όρο που περιλαμβάνει τεχνικές συλλογής δεδομένων, όπου κάθε ερωτώμενος απαντά στο ίδιο σύνολο ερωτήσεων, με προκαθορισμένη σειρά.

Τα κυριότερα πλεονεκτήματα των ερωτηματολογίων είναι τα εξής:

- είναι οικονομικότερα,
- μπορούν να αποσταλούν σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων,
- είναι εύκολη η δημιουργία και η χρήση τους,
- οι ερωτώμενοι μπορούν να εκφραστούν ελεύθερα (έλλειψη άμεσης επικοινωνίας),
- οι τρόποι ανάλυσης του υλικού είναι τυποποιημένοι,
- ο ερευνητής δεν μπορεί να επηρεάσει τις απαντήσεις,
- είναι η λιγότερο χρονοβόρα μέθοδος.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Τα κυριότερα μειονεκτήματα των ερωτηματολογίων είναι τα εξής:

- ο ερευνητής δεν είναι σε θέση να αποσαφηνίσει τις ερωτήσεις ανοιχτού τύπου,
- υποχρεώνει τον ερωτηθέντα να απαντήσει με έναν συγκεκριμένο τρόπο.

Η δομή του ερωτηματολογίου, λόγω των ιδιοτήτων που έχει, αποτελεί την πλέον κρίσιμη και λεπτή εργασία και έχει καθοριστική σημασία για την επιτυχία μιας στατιστικής έρευνας. Σε μια έρευνα, αν εφαρμοστεί αποτελεσματικό σχέδιο δειγματοληψίας ή ακόμη και η πλέον ενδεδειγμένη ανάλυση των στοιχείων, δεν είναι δυνατόν να εξάγουμε σωστά συμπεράσματα, αν λάβαμε μη συγκρίσιμες απαντήσεις από ένα ακατάλληλο ερωτηματολόγιο με ασαφείς ερωτήσεις.
(repository.kallipos.gr)

Οι κυριότεροι τύποι ερωτηματολογίων υλοποιούνται: α) μέσω ταχυδρομείου, β) μέσω τηλεφώνου, γ) με προσωπική συνέντευξη, δ) μέσω διαδικτύου και ε) με άμεση παράδοση και παραλαβή. Η επι-λογή του ερωτηματολογίου επηρεάζεται από μία σειρά παραγόντων, που σχετίζονται με τους σκοπούς της έρευνας. Ειδικότερα, παράγοντες μπορεί να αποτελούν:

- η αξιοπιστία των απαντήσεων, που σχετίζεται με τη σημαντικότητά τους από συγκεκριμένους ανθρώπους. Η προσωπική συνέντευξη, η τηλεφωνική επικοινωνία, το διαδίκτυο κ.λπ. παρέχουν μεγαλύτερη αξιοπιστία.
- το μέγεθος του δείγματος, που εξαρτάται από τους σκοπούς της έρευνας, την ευρύτητα του πληθυσμού και την τεχνική που επιλέγεται.
- το μέγεθος του ερωτηματολογίου: μεγάλα και πιο σύνθετα ερωτηματολόγια μπορούν να χρησιμοποιηθούν στις προσωπικές συνεντεύξεις.
- ο διαθέσιμος χρόνος,
- η χρηματοδότηση έρευνας,

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

- η διαθεσιμότητα συνεντευκτών και βοηθητικού προσωπικού.

Με βάση τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζονται πιο πάνω, και λόγω της απειρίας του ερευνητή αλλά και του περιορισμένου χρόνου που απαιτεί η έρευνα, μιας και πρόκειται για διπλωματική εργασία, κρίθηκε ότι το ερωτηματολόγιο μέσω διαδικτύου είναι το καταλληλότερο μέσο για την διεκπεραίωση αυτής της ερευνητικής μελέτης. Η χορήγηση του ερωτηματολογίου μέσω διαδικτύου επιλέγεται ολοένα και συχνότερα στις μέρες μας και υπάρχουν αρκετοί λόγοι που μπορεί να δικαιολογήσουν το γεγονός αυτό.

Η ευκολότερη πρόσβαση για επικοινωνία με τον ερωτώμενο, η ευκολία για τη συμπλήρωση και την αποστολή του σε οποιαδήποτε ώρα της ημέρας χωρίς χρονικούς περιορισμούς, η ωφέλεια του χρόνου από το κόστος μετακινήσεων είναι μερικά στοιχεία που ευνοούν στις μέρες μας την αύξηση αυτού του τρόπου χορήγησης του ερωτηματολογίου .

Στην συνέχεια του κεφαλαίου αυτού περιγράφεται η διαδικασία που ακολουθήθηκε για την κατάρτιση του ερωτηματολογίου.

3.2.4. Χαρακτηριστικά κατάρτισης του ερωτηματολογίου

Για τη δημιουργία ενός ερωτηματολογίου πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ορισμένα χαρακτηριστικά, ώστε να οδηγηθούμε σε μια επιτυχημένη και ορθή έρευνα. Ορισμένα από αυτά είναι:

- Η πληρότητα του προς έρευνα αντικειμένου.
- Η σαφήνεια προκειμένου να αποφευχθούν περιπτώσεις σύγχυσης της κατανόησης των ερωτήσεων.
- Η συνοχή μεταξύ των ερωτήσεων.
- Η ύπαρξη ερωτημάτων ελέγχου προκειμένου να επιβεβαιωθεί η ακρίβεια των απαντήσεων.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

- Να είναι κατά το δυνατόν πιο σύντομο.
- Να περιέχει βασικές οδηγίες για τη συμπλήρωσή του.
- Να επιδέχεται ερμηνεία και ενδεχόμενη επεξεργασία στον Η/Υ.

Τα χαρακτηριστικά αυτά αποτελούν τις βασικές αρχές κατάρτισης του παρόντος ερωτηματολογίου.

3.2.5. Το δείγμα της έρευνας

Δείγμα είναι ένα αντιπροσωπευτικό υποσύνολο του πληθυσμού που επιλέγεται για ερευνητικούς σκοπούς και έχει στόχο την εξαγωγή συμπερασμάτων για το σύνολο του πληθυσμού. Για να θεωρηθεί ένα δείγμα αντιπροσωπευτικό του πληθυσμού, θα πρέπει τα κρίσιμα χαρακτηριστικά του να ταυτίζονται με αυτά του πληθυσμού. Για την επίτευξη αυτού το δείγμα επιλέχθηκε με τυχαίο τρόπο ανάμεσα σε εργαζομένους τόσο του ιδιωτικού τομέα όσο και δημόσιων φορέων καθώς επίσης και τραπεζικών ιδρυμάτων.

Σε συνδυασμό δε με το πολυπληθές μέγεθός του, στα πλαίσια και των περιορισμών που επιβάλλονταν από το είδος της εργασίας, από άποψη κόστους και χρόνου μπορεί να θεωρηθεί ότι το δείγμα είναι αντιπροσωπευτικό. Φυσικά, γίνεται αντιληπτό πως όσο πιο μεγάλο είναι το δείγμα, τόσο πιο μεγάλη θα είναι και η ακρίβεια των εξαγόμενων συμπερασμάτων. Στη συγκεκριμένη περίπτωση χρησιμοποιήθηκε η απλή τυχαία δειγματοληψία (random), που ορίζεται ως η δυνατότητα κάθε μέλους του μελετώμενου πληθυσμού να επιλεγεί με την ίδια πιθανότητα και λειτουργεί σε επίπεδο ατόμου. Εστάλησαν συνολικά 150 ερωτηματολόγια σε έντυπη, από τα οποία επεστράφησαν συμπληρωμένα τα 120 διαμορφώνοντας έτσι το δείκτη ανταπόκρισης (response rate) στο 80,00% (Πετράκος, 2016).

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Η έρευνα διεξήχθη κατά το χρονικό διάστημα Σεπτεμβρίου-Δεκεμβρίου 2018 και τα αποτελέσματα αυτής εξάχθηκαν τον πρώτο μήνα του 2019.

3.2.6. Μεθοδολογία σύνταξης του παρόντος ερωτηματολογίου

Το παρόν ερωτηματολόγιο σχεδιάστηκε με τρόπο που να διευκολύνει την ταχεία συμπλήρωσή του και για το λόγο αυτό απαρτίζεται από τρία μέρη, εννοιολογικά συνδεδεμένα μεταξύ τους.

Στο πρώτο μέρος κατατάσσονται οι γενικές ερωτήσεις ως προς τους συμμετέχοντες, όπου γίνεται προσπάθεια να διαπιστωθεί το φύλο, η ηλικιακή ομάδα και το μορφωτικό επίπεδο στο οποίο ανήκουν καθώς επίσης το μέγεθος της επιχείρησης στην οποία εργάζονται και τη φύση αυτής.

Στο δεύτερο μέρος του ερωτηματολογίου περιλαμβάνονται ερωτήματα γύρω από την προσωπική/επαγγελματική ηθική, τις αξίες και τις αρχές που πρεσβεύουν οι υποψήφιοι, τα μοτίβα στην συμπεριφορά αλλά και την συσχέτισή τους με αυτό που η κοινωνία θεωρεί ως «ηθικά σωστό», με απώτερο σκοπό να γίνει αντιληπτό, μέσω της αντιπαραβολής με τις ερωτήσεις του επόμενου μέρους, αν το χαρακτηριστικό αυτό αποτελεί καθοριστικό παράγοντα ενός ατόμου και σε ποιο βαθμό όταν καλείται να ακολουθήσει κανόνες επιτακτικούς και μη.

Τέλος, το τρίτο μέρος του ερωτηματολογίου αποτελείται από ερωτήσεις σχετικές με την κανονιστική συμμόρφωση και οι οποίες επιδιώκουν μέσω παραδειγμάτων/περιπτώσεων να προσομοιώσουν όσο το δυνατόν σε μεγαλύτερο βαθμό τις καταστάσεις που περιγράφουν.

Με την κατηγοριοποίηση των ερωτήσεων σε τρεις ενότητες προσδοκούμε την αύξηση της ελκυστικότητας του ερωτηματολογίου. Βοηθάμε τον αναγνώστη να διασαφηνίσει το περιεχόμενο των ερωτήσεων αποσκοπώντας στην ταχύτερη συμπλήρωσή του. Επιπλέον, δόθηκε μεγάλη προσοχή στον αριθμό των ερωτήσεων προκειμένου να μην

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

κουράσουν τον ερωτώμενο και να του δώσουν την δυνατότητα μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα να συνεισφέρει στην έρευνα που πραγματοποιήθηκε.

Με γνώμονα αυτό, το σύνολο των ερωτήσεων ήταν 30 και κλειστού τύπου, δε όμως με αρκετά μεγάλο εύρος απαντήσεων.

3.2.7. Μεθοδολογία Επεξεργασίας και Ανάλυσης Ερωτηματολογίου

Το πρώτο στάδιο της επεξεργασίας των ερωτηματολογίων περιλάμβανε την αρίθμηση όσων είχαν επιστραφεί. Στη συνέχεια χρησιμοποιήθηκε το Microsoft Office Word και Excel 2016, στο οποίο δημιουργήθηκε ξεχωριστός πίνακας για την κάθε ερώτηση. Στον εκάστοτε πίνακα καταγράφηκε ο αριθμός των απαντήσεων που έδωσαν οι μετέχοντες στην έρευνα στην κάθε επιλογή, καθώς και ο συνολικός αριθμός των απαντήσεων. Κάνοντας χρήση απλών μαθηματικών πράξεων και συναρτήσεων υπολογίστηκαν τα ποσοστά που αντιστοιχούν στην κάθε απάντηση και στη συνέχεια εξήχθησαν σχετικά γραφήματα και συγκεκριμένα τρισδιάστατες «πίτες» οι οποίες περιλαμβάνουν το ποσοστό των απαντήσεων που δόθηκαν σε κάθε επιλογή της εκάστοτε ερώτησης καθώς επίσης και το συνολικό άθροισμα τους.

3.2.8. Μέθοδος χορήγησης του ερωτηματολογίου

Το ερωτηματολόγιο χορηγήθηκε στους συμμετέχοντες τόσο εντύπως όσο και ηλεκτρονικά. Οι ερωτώμενοι, σε περίπτωση που ήθελαν οποιαδήποτε διευκρινιστική ερώτηση, μπορούσαν να επικοινωνήσουν είτε τηλεφωνικώς είτε μέσω διαδικτύου με τον ερευνητή. Τέλος τα συμπληρωμένα ερωτηματολόγια μπορούσαν να επιστραφούν είτε ταχυδρομικώς, είτε δια προσωπικού, είτε ηλεκτρονικά.

3.3. Συμπεράσματα της Έρευνας

Παρατηρώντας τα αποτελέσματα του δοθέντος ερωτηματολογίου, θα μπορούσαμε να πούμε πώς διαφαίνεται μία συσχέτιση μεταξύ των δεικτών της ατομικής και της επιχειρηματικής ηθικής που διαθέτει ο εκάστοτε εργαζόμενος και βάσει των οποίων διαμορφώνεται το επίπεδο συμμόρφωσης του σε διάφορους κανονισμούς και διατάξεις.

Συγκεκριμένα, οι ερωτήσεις Νο.06-15 εμφανίζουν στην πλειοψηφία τους τοπικά μέγιστα μεταξύ των επιλογών (δ. Μάλλον συμφωνώ) και (ε. Συμφωνώ απόλυτα), ερωτήσεις που στο σύνολό τους διατυπώθηκαν με κατάλληλο τρόπο έτσι ώστε οι απαντήσεις που παραπέμπουν σε λιγότερο ηθικές επιλογές να αρχίζουν από την επιλογή (α. Διαφωνώ απόλυτα) και να καταλήγουν σε απαντήσεις που παραπέμπουν με περισσότερο ηθικές επιλογές όπως πχ. η επιλογή (ε. Συμφωνώ απόλυτα). Συνεπώς γίνεται εύκολα αντιληπτό πώς η πλειοψηφία του δείγματος αποτελείται από ανθρώπους με εξαιρετικά μεγάλο δείκτη ατομικής ηθικής.

Σε αντίθεση φαίνεται να έρχεται το αποτέλεσμα της ερώτησης Νο.11 και στο οποίο η πλειοψηφία των ερωτηθέντων απάντησε (γ. Ούτε διαφωνώ/Ούτε συμφωνώ), στατιστικό που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ανατρέψει τις παραπάνω εκτιμήσεις. Εκτιμώ δε, πώς αυτό οφείλεται στην διαφορετικότητα των χαρακτήρων των ερωτηθέντων.

Εν συνεχεία, οι ερωτήσεις Νο.16-30 και οι οποίες εμφανίζουν στην πλειοψηφία τους τοπικά μέγιστα μεταξύ των επιλογών (α. Διαφωνώ απόλυτα) και (β. Μάλλον διαφωνώ), ερωτήσεις που στο σύνολό τους διατυπώθηκαν με κατάλληλο τρόπο έτσι ώστε οι απαντήσεις που παραπέμπουν σε λιγότερο ηθικές επιλογές να αρχίζουν από την επιλογή (ε. Συμφωνώ απόλυτα) και να καταλήγουν σε απαντήσεις που παραπέμπουν με περισσότερο ηθικές επιλογές όπως πχ. η επιλογή (α. Διαφωνώ απόλυτα). Αντιστοίχως, εύκολα αντιληπτό είναι πώς η πλειοψηφία του δείγματος αποτελείται από ανθρώπους πρόθυμους να

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ. ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

συμμορφωθούν με αρχές και κανονισμούς και οι οποίοι δεν παρουσιάζουν παραβατικές συμπεριφορές αλλά οι επιλογές τους βασίζονται στις αρχές της ισονομίας, της διαφάνειας και της δικαιοσύνης.

Σε αντίθεση φαίνεται να έρχονται τα αποτελέσματα των ερωτήσεων Νο.28 και Νο.30 για τις οποίες θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε πώς όπως και στην περίπτωση της ερώτησης Νο.11 δεν υπάρχει σωστή και λάθος απάντηση ή καλύτερα ηθική και μη ηθική. Ομοίως λοιπόν θα αποδώσουμε την ευθύνη της κατανομής αυτής στην διαφορετικότητα των χαρακτήρων των ερωτηθέντων αλλά και το γεγονός πως στην επιχειρηματική πραγματικότητα και οι δύο πρακτικές ακολουθούνται.

Συμπερασματικά και βασιζόμενοι στις προηγούμενες παρατηρήσεις θα μπορούσαμε να υποθέσουμε πώς όσο ηθικότερος είναι ο άνθρωπος τόσο πιθανότερο είναι να μην παρουσιάσει παραβατικές συμπεριφορές κατά την διάρκεια της εργασίας του και αντιθέτως όσο περισσότερο μη ηθικός είναι ο άνθρωπος τόσο πιο επιρρεπής είναι σε αντίστοιχες συμπεριφορές.

Απαντώντας λοιπόν στο βασικό ερώτημα της σχετικής εργασίας, θα μπορούσαμε να πούμε πώς δεν υπάρχει πλήρης ανεξαρτησία μεταξύ της ατομικής και της επιχειρηματικής ηθικής και πώς η σχέση αυτή σαφώς επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό την συμμόρφωση των εργαζομένων στα διάφορα κανονιστικά πλαίσια και άρα αποτελεί παράγοντα επιρροής και αυτής (της κανονιστικής συμμόρφωσης).

3.4. Περιορισμοί της έρευνας

Στόχος της παρούσας έρευνας ήταν η προσπάθεια καταγραφής και ερμηνείας της υφιστάμενης κατάστασης σχετικά με την ποιότητα του εσωτερικού ελέγχου και τη διαχείριση των επιχειρηματικών κινδύνων που αντιμετωπίζουν οι οικονομικοί οργανισμοί που δραστηριοποιούνται στη χώρα μας.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Κατά τον σχεδιασμό και την υλοποίηση της έρευνας καταβλήθηκαν προσπάθειες προκειμένου η καταγραφή του διερευνώμενου γνωστικού αντικειμένου να γίνει με τρόπο πλήρη, αξιόπιστο και επαρκή. Ωστόσο η έρευνα υπόκειται σε κάποιους περιορισμούς που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να ερμηνευτούν σωστά τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας:

1. Το ποσοστό ανταπόκρισης: πολλοί από τους συμμετέχοντες, κυρίως λόγω έλλειψης χρόνου ήταν αρνητικοί στο να απαντήσουν. Για τον λόγο αυτό καταβλήθηκε μεγάλη προσπάθεια και η ανταπόκριση τους ήταν εν τέλει πολύ ικανοποιητική.

2. Η αξιοπιστία των απαντήσεων των ερωτώμενων: για την ενίσχυση της αξιοπιστίας των αποτελεσμάτων τηρήθηκε η αρχή της εμπιστευτικότητας των απαντήσεων και δόθηκαν έτσι παραπάνω κίνητρα προκειμένου να ληφθούν ειλικρινείς απαντήσεις στα ερωτήματα.

3. Η πλήρης κατανόηση από τους παραλήπτες των ερωτήσεων του ερωτηματολογίου: η απουσία συνεντευκτή αν και αποτρέπει την πιθανότητα εκδήλωσης προδιάθεσης και προκατάληψης και εξασφαλίζει την ανωνυμία, αποτελεί μειονέκτημα στην περίπτωση όπου τα υπό εξέταση θέματα του ερωτηματολογίου απαιτούν διευκρινιστικές επισημάνσεις.

Στην παρούσα έρευνα έγινε προσπάθεια να περιοριστούν τα προβλήματα αυτά με επιστολή η οποία συνόδευε τα ερωτηματολόγια καθώς και με την διευκρίνιση ότι ήταν δυνατή η επικοινωνία των παραληπτών με τον ερευνητή για την παροχή επεξηγήσεων.

4. Ο χρόνος της ανταπόκρισης: δυστυχώς η χορήγηση του ερωτηματολογίου μέσω του διαδικτύου ενέχει τον κίνδυνο της χρονοκαθυστέρησης, καθώς ένα σημαντικό μέρος των ερωτηματολογίων επεστράφησαν συμπληρωμένα μετά το πέρας της χρονικής διορίας που είχε δοθεί.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

5. Οι συμμετέχοντες παρουσίασαν αδυναμία να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις: αυτό δεν οφείλεται στην ελλιπή κατανόηση των ερωτήσεων αλλά στην έλλειψη σχετικής ενημέρωσης των εργαζομένων σχετικά με καταστάσεις που λαμβάνουν χώρα στις επιχειρήσεις.

3.5. Προτάσεις για μελλοντική διερεύνηση

Ολοκληρώνοντας την συγγραφή της παρούσας διπλωματικής εργασίας διαμορφώνονται ορισμένες προτάσεις οι οποίες θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο περαιτέρω έρευνας πάνω στο κομμάτι που εξετάσαμε.

Περαιτέρω έρευνα πάνω στο θέμα μας θα μπορούσε να αποτελέσει η διερεύνηση του κοινωνικό-οικονομικού υποβάθρου των υποψηφίων έτσι ώστε να διαφανούν τα κίνητρα της επιλογής των στα εκάστοτε παραδείγματα που δίνονται αλλά και η εμπλοκή τους σε προγενέστερες καταστάσεις στον εργασιακό χώρο, υπονοώντας πώς οι αντιλήψεις στις οποίες βασίζονται οι υποψήφιοι κατά την επιλογή τους δεν είναι κάτι σταθερό αλλά διαμορφώνονται με τον χρόνο και τις εμπειρίες τους.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

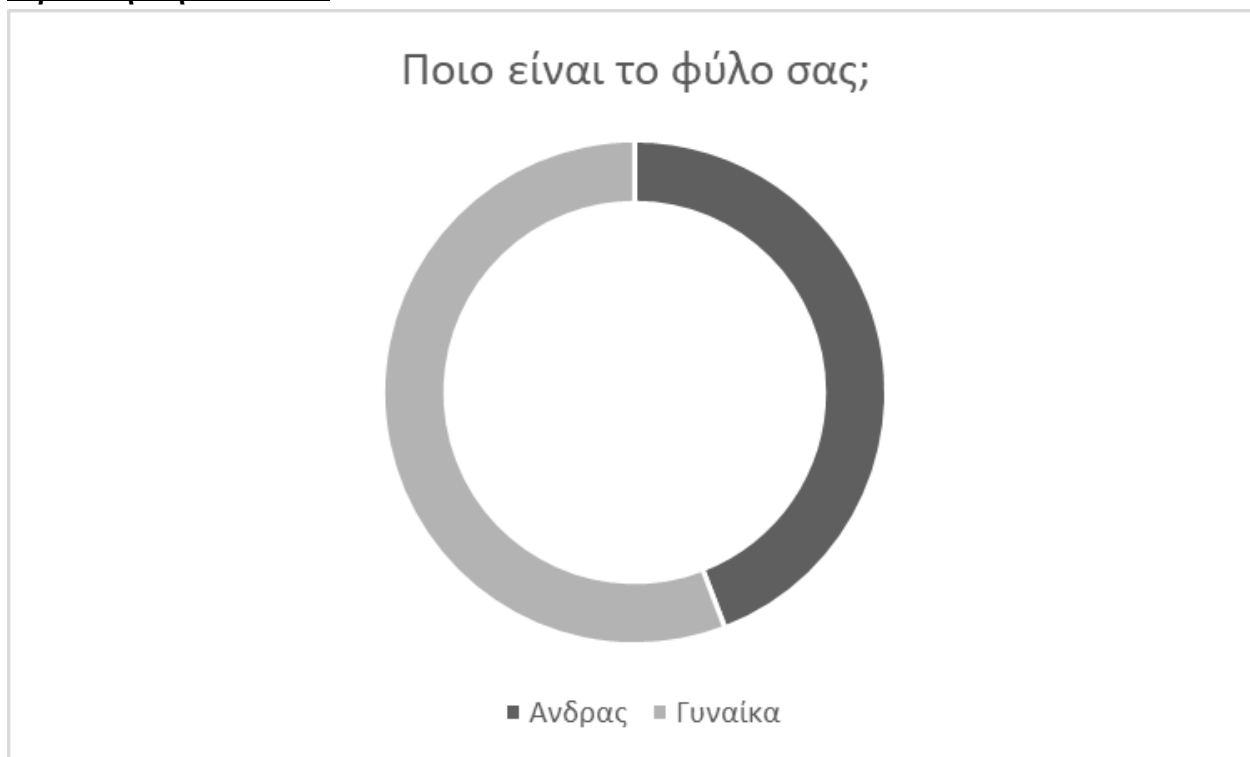
Αποτελέσματα

Ερωτήσεις (No.)	Απαντήσεις							Δεν απάντησαν	Σύνολο
	α.	β.	γ.	δ.	ε.	στ.	ζ.		
Ερώτηση No.01	53	67						0	120
Ερώτηση No.02	7	48	39	18	8			0	120
Ερώτηση No.03	0	0	4	29	54	26	7	0	120
Ερώτηση No.04	24	60	33					3	120
Ερώτηση No.05	36	45	20	19				0	120
Ερώτηση No.06	3	4	24	45	44	0		0	120
Ερώτηση No.07	2	14	14	57	30	3		0	120
Ερώτηση No.08	24	8	7	47	26	8		0	120
Ερώτηση No.09	0	0	7	30	75	6		2	120
Ερώτηση No.10	0	0	2	17	101	0		0	120
Ερώτηση No.11	6	11	37	37	29	0		0	120
Ερώτηση No.12	25	16	4	24	47	4		0	120
Ερώτηση No.13	13	1	29	37	26	14		0	120
Ερώτηση No.14	0	0	0	6	114	0		0	120
Ερώτηση No.15	3	7	20	48	42	0		0	120
Ερώτηση No.16	45	32	24	15	3	1		0	120
Ερώτηση No.17	67	36	3	13	1	0		0	120
Ερώτηση No.18	45	33	3	24	25	0		0	130
Ερώτηση No.19	64	35	9	6	2	3		1	120
Ερώτηση No.20	29	25	4	27	35	0		0	120
Ερώτηση No.21	21	42	4	6	0	33		14	120
Ερώτηση No.22	33	38	26	16	7	0		0	120
Ερώτηση No.23	57	25	16	11	11	0		0	120
Ερώτηση No.24	99	15	0	5	1	0		0	120
Ερώτηση No.25	24	37	35	24	0	0		0	120
Ερώτηση No.26	46	36	11	13	12	2		0	120
Ερώτηση No.27	38	33	7	34	8	0		0	120
Ερώτηση No.28	32	14	0	47	24	3		0	120
Ερώτηση No.29	31	31	23	13	15	7		0	120
Ερώτηση No.30	5	11	5	24	29	33		13	120
Σύνολο:	832	724	410	692	769	143	7	33	

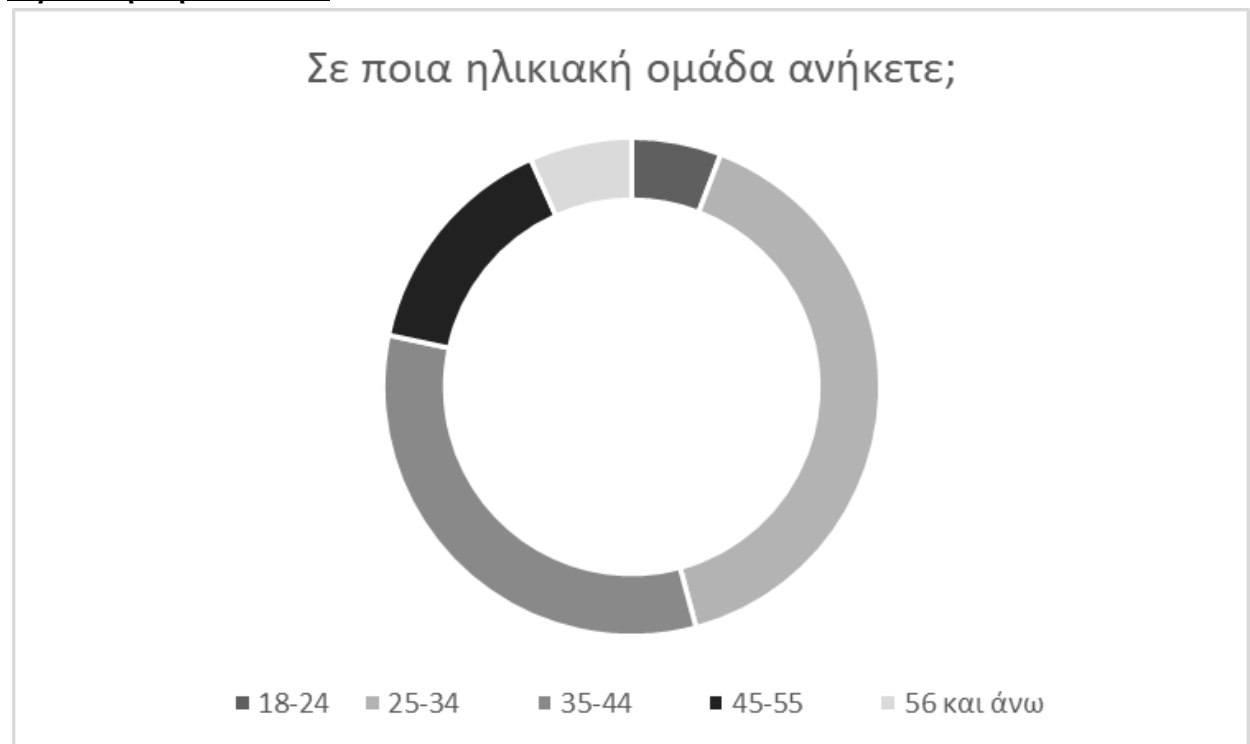
*Αποτελέσματα απαντήσεων ερωτηματολογίου / 120 συμμετέχοντες

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση No. 01

Ερώτηση No. 02

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.03

Είστε απόφοιτος:

- Δημοτικού
- Τριταξίου Γυμνασίου(ΥΕ)
- Λυκείου(ΔΕ)
- ΑΤΕΙ(ΤΕ)
- ΑΕΙ(ΠΕ)
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.04

Σε ποιο τομέα εργάζεσθε;

- Δημόσιο
- Ιδιωτικό
- Δεν εργάζομαι αυτή την στιγμή

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση No.05

Ποιος είναι ο αριθμός των υπαλλήλων στην οικονομική μονάδα που εργάζεσθε;

■ Λιγότεροι από 30 ■ Μεταξύ 30 και 60 ■ Μεταξύ 61 και 100 ■ Πάνω από 100

Ερώτηση No.06

Αντιμετωπίζω τους άλλους όπως θέλω να με αντιμετωπίζουν.

■ Διαφωνώ απόλυτα ■ Μάλλον διαφωνώ
■ Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ ■ Μάλλον συμφωνώ
■ Συμφωνώ απόλυτα ■ ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.07

Ακολουθώ τις ηθικές αξίες που είναι κοινές σε όλες τις μεγάλες θρησκείες.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.08

Συμμορφώνομαι στα ηθικά πρότυπα της δικής μου πίστης ή θρησκείας χωρίς να σκέφτομαι τίποτε άλλο.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση No.09

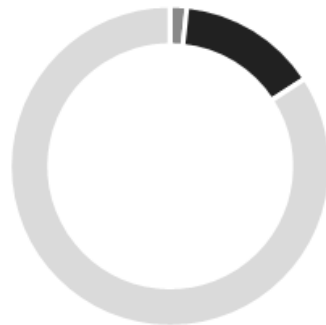
Η συμπόνια για όσους υποφέρουν ή είναι σε μειονεκτική θέση είναι η πιο κρίσιμη αρετή.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση No.10

Η δικαιοσύνη και η ισότητα είναι οι σημαντικότερες προϋποθέσεις για μια κοινωνία.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.11

Η αφοσίωση ενός ατόμου στην ομάδα είναι πιο σημαντική από τις μεμονωμένες ανησυχίες κάποιου.

■ Διαφωνώ απόλυτα	■ Μάλλον διαφωνώ
■ Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ	■ Μάλλον συμφωνώ
■ Συμφωνώ απόλυτα	■ ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.12

Ο σεβασμός προς τις αρχές είναι κάτι που όλοι πρέπει να μάθουν.

■ Διαφωνώ απόλυτα	■ Μάλλον διαφωνώ
■ Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ	■ Μάλλον συμφωνώ
■ Συμφωνώ απόλυτα	■ ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.13

Οι άνθρωποι δεν πρέπει να κάνουν πράγματα που είναι επαναστατικά προς τους άλλους, ακόμα και αν κανείς δεν βλάπτεται.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.14

Οι άνθρωποι θα πρέπει να σέβονται και να βοηθούν τους μεγαλύτερους σε ηλικία ανθρώπους όσο και τους Α.Μ.Ε.Α..

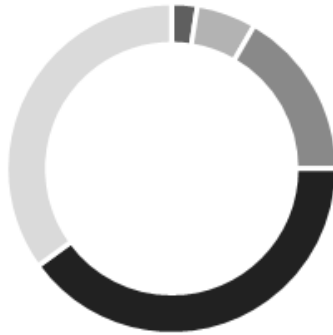

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.15

Η φιλανθρωπία είναι απαραίτητη στην
καθημερινή μας ζωή.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.16

Ένα στέλεχος που κερδίζει 200.000€ ετησίως
καλύπτει το λογαριασμό εξόδων του με περίπου
6.000€ ετησίως.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.17

Λόγω της πίεσης από την εταιρεία μεσιτείας του, ένας χρηματιστής συνέστησε έναν τύπο ομολόγου που δεν θεωρούσε καλή επένδυση.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.18

Μια μικρή επιχείρηση έλαβε το ένα τέταρτο των ακαθάριστων εσόδων της με τη μορφή μετρητών. Ο ιδιοκτήτης ανέφερε μόνο το ήμισυ των χρηματικών εισπράξεων για σκοπούς φόρου εισοδήματος.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.19

Μια εταιρεία πλήρωσε ένα ποσό «συμβουλευτικής» αξίας 350.000€ σε έναν υπάλληλο μιας ξένης χώρας. Σε αντάλλαγμα, ο υπάλληλος υποσχέθηκε βοήθεια για την απόκτηση μιας σύμβασης που θα έπρεπε να αποφέρει κέρδη 10 εκ. € για την αναθέτουσα εταιρεία.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.20

Ο πρόεδρος της εταιρείας διαπίστωσε ότι ένας ανταγωνιστής είχε κάνει μια σημαντική επιστημονική ανακάλυψη που θα μείωνε σημαντικά τα κέρδη της δικής του εταιρείας. Στη συνέχεια προσέλαβε έναν βασικό υπάλληλο του ανταγωνιστή σε μια προσπάθεια να μάθει τις

- Διαφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.21

Ο εργολάβος του αυτοκινητοδρόμου εξέφρασε τη λύπη του για τη χαοτική κατάσταση των προσφορών και τον ανταγωνισμό στην βιομηχανία του. Έτσι, κατέληξε σε συμφωνία με άλλους μεγάλους εργολάβους για να επιτρέψει την υποβολή προσφορών που θα επέτρεπε εύλογο κέ

- Διαφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.22

Ο πρόεδρος της εταιρείας αναγνώρισε ότι η αποστολή ακριβών χριστουγεννιάτικων δώρων στους αγοραστές μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τις θέσεις τους. Ωστόσο, συνέχισε την πολιτική, καθώς ήταν μια κοινή πρακτική και η αλλαγή της μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την

- Διαφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.23

Ένας εταιρικός διευθυντής έμαθε ότι η εταιρεία του σκοπεύει να ανακοινώσει ένα διαχωρισμό μετοχών και να αυξήσει το μέρισμα του. Με βάση αυτές τις πληροφορίες, αγόρασε επιπλέον μετοχές και τις πώλησε με κέρδος μετά την ανακοίνωση.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.24

Ένα εταιρικό στέλεχος προωθούσε έναν πιστό φίλο και ικανό διευθυντή στη θέση αντιπροέδρου του τμήματος και υπερπήδησε έναν πιο καταρτισμένο διευθυντή με τον οποίο δεν είχε στενούς δεσμούς.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.25

Ένας μηχανικός ανακάλυψε ένα ελάττωμα σχεδιασμού προϊόντος που αποτελούσε κίνδυνο για την ασφάλεια. Η εταιρεία του αρνήθηκε να διορθώσει το ελάττωμα. Ο μηχανικός αποφάσισε να παραμείνει ήσυχος, αντί να πάρει την καταγγελία του έξω από την εταιρεία.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.26

Ένας ελεγκτής επέλεξε μια νομική μέθοδο χρηματοοικονομικής πληροφόρησης η οποία αποκρύπτει κάποιες δυσάρεστες οικονομικές περιστάσεις που διαφορετικά θα γίνονταν γνωστές στο κοινό.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.27

Ένας εργοδότης έλαβε αιτήσεις για θέση εποπτικού φορέα από δύο εξίσου κατάλληλους αιτούντες, αλλά προσέλαβε τον άνδρα αιτούντα επειδή σκέφτηκε ότι ορισμένοι υπάλληλοι ενδέχεται να μην ανταποκρίνονται στην εποπτεία του από μια γυναίκα.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.28

Στο πλαίσιο της στρατηγικής μάρκετινγκ για ένα προϊόν, ο παραγωγός άλλαξε το χρώμα του και το έθεσε στο εμπόριο ως «νέο και βελτιωμένο», παρόλο που τα άλλα χαρακτηριστικά του προϊόντος παρέμειναν αμετάβλητα.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Ερώτηση Νο.29

Ένας κατασκευαστής τσιγάρων ξεκίνησε μια διαφημιστική καμπάνια αμφισβητώντας νέα στοιχεία από τους υπαλλήλους της δημόσιας υγείας ότι το κάπνισμα τσιγάρων είναι επιβλαβές για την υγεία του καπνιστή.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Ερώτηση Νο.30

Ο κάτοχος μιας μικρής επιχείρησης έλαβε ένα δωρεάν αντίγραφο ενός προγράμματος λογισμικού ηλεκτρονικού υπολογιστή από ένα επιχειρηματικό φίλο αντί να δαπανήσει 500€ για να αποκτήσει το δικό του πρόγραμμα από τον έμπορο λογισμικού.

- Διαφωνώ απόλυτα
- Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ
- Συμφωνώ απόλυτα
- Μάλλον διαφωνώ
- Μάλλον συμφωνώ
- ΔΞ/ΔΑ

Βιβλιογραφία

1. Ξενόγλωσση βιβλιογραφία

- A. Calder; S. Watkins; IT Governance: An International Guide to Data Security and ISO 27001/ISO 27002, 2015
- A. D. Monica; C. Shilt; R. Rimmerman; Chapter 4: Monitoring software updates, 2015
- ACMA; Regulatory Responsibility, 2012
- Adam Smith; An Inquiry Into the Nature and Causes of the Wealth of Nations, 1776
- BBC; What is ethics?, 2014
- Brian Orend; War and International Justice, 2000
- Bryan W. Van Norden; Introduction to Classical Chinese Philosophy, 2011
- C. Ellis; Final negotiations: A story of love, loss, and chronic illness, 1995
- C. Ellis; Fisher folk. Two communities on Chesapeake Bay, 1986
- C. Ellis; Telling secrets, revealing lives: Relational ethics in research with intimate others, 2007
- Campbell Jones; Martin Parker; For Business Ethics: A Critical Text, 2005
- Carol Gilligan; In a Different Voice, 2009
- Chris Fraser; Dan Robins; Timothy O'Leary; Ethics in Early China: An Anthology, 2011
- Christian Miler; The Conditions of Moral Realism, 2009
- Clean Energy Regulator; “What we do”, 2016
- CompliSpace; Compliance Standards ISO 19600 and AS 3806 – Differences explained, 2016
- Daily News & Analysis; India Inc has poor record in regulatory compliance; 2012
- David Tanguay; Buddha and Socrates share Common ground, 2014

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

- David Tattam; "Compliance Risk Management". Protech Risk Management Insights, 2015
- Dell.com; Compliance Challenge: Privacy vs. Security, 2011
- Dennis F. Thompson; Political Ethics, 2012
- Department of Philosophy, Carnegie Mellon University; Utilitarian Theories, 1996
- Doris Schroeder; Evolutionary Ethics, 2010
- E. Wager; S. Fiack; C. Graf; A. Robinson; I. Rowlands; Science journal editors' views on publication ethics: results of an international survey, 2009
- Elizabeth Wager; Peter Williams; Why and how do journals retract articles? An analysis of Medline retractions 1988—2008, 2011
- Emmanuel Goffi; Les Armées Françaises Face à la Morale [The French Army Facing Morale] (in French), 2011
- Eugene Kelly; The Basics of Western Philosophy, 2006
- Financial Conduct Authority; FCA Handbook, 2018
- Financial Conduct Authority; LR 1.5 Standard and Premium Listing, 2018
- Financial Conduct Authority; LR 9.8 Annual financial report, 2018
- Financial Reporting Council; UK Corporate Governance Code, 2018
- G. Pearson; Chapter 2: The regulatory structure". Financial Services Law and Compliance in Australia, 2009
- G.E.M. Anscombe; MODERN Moral Philosophy, 1958
- Handa Sanjeev; "Plagiarism and publication ethics: Dos and don'ts, 2008
- Hary Gunarto; Ethical Issues in Cyberspace and IT Society, 2003
- Hugh Ed. LaFollette; The Blackwell Guide to Ethical Theory, 2000
- Immanuel Kant; First Section: Transition from the Common Rational Knowledge of Morals to the Philosophical, 1785
- Immanuel Kant; 'Preface'. In The Metaphysical Elements of Ethics, 1780

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

- International Monetary Fund; Canada: Detailed Assessment Report on Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism, 2016
- International Monetary Fund; Canada: Report on Observance of Standards and Codes - FATF Recommendations for Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism, 2008
- International Organization for Standardization; ISO 19600:2014, 2014
- Internet Encyclopedia of Philosophy; Ethics
- Ioannis Filos; Ethical aspects of Mentoring within organizations, 2009
- Ioannis Filos; 'Business Ethics' as a subject needed in Accounting curriculum in Greece: Comparison to other subjects and further research on Codes of Conduct and Financial statements manipulation, 2009
- J. Norris-Montanari; Compliance – Where does it fit in a data strategy?, 2018
- J.L. Mackie; Ethics: Inventing Right and Wrong, 1990
- Jamie L. Peters; Alex J. Sutton; David R. Jones; Keith R. Abrams; Lesley Rushton; Santiago G. Moreno; Assessing publication bias in meta-analysis in the presence of between-study heterogeneity". Journal of the Royal Statistical Society, Series A, 2010
- Jay L. Garfield; William Edelglass; The Oxford Handbook of World Philosophy; 2011
- Jeremy Bentham; The Works of Jeremy Bentham: Published under the Superintendence of His Executor, 2001
- John Deigh in Robert Audi; The Cambridge Dictionary of Philosophy, 1995
- John Newton; Complete Conduct Principles for the 21st Century, 2000
- John Stuart Mill; Utilitarianism, 1998
- Journal of Corporate, Financial & Commercial Law 159; Compliance, Technology, and Modern Finance, 2016

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

- Journal of Corporate, Financial & Commercial Law 159; Compliance, Technology, and Modern Finance, 2016
- Julian Baqqini; Peter S. Fosl; The Ethics Toolkit: A Compendium of Ethical Concepts and Methods, 2007
- Kidder Rushworth; How good people make tough choices, 2003
- L. P. Francis; J.G. Francis; Privacy: What Everyone Needs to Know, 2017
- Lee Sigelman; Publication Bias Reconsidered, 2000
- Martha Nussbaum; Non-Relative Virtues: An Aristotelian Approach, 1987
- Martin L. Cook; Henrik Syse; What Should We Mean by 'Military Ethics'?, 2010
- May Sim; Why Confucius' Ethics is a Virtue Ethics, 2015
- Merriam Webster; Definition of ethic, 2015
- Michael Loewe; Edward L. Shaughnessy; The Cambridge History of Ancient China, 1999
- Michael N. Mautner; Life-centered ethics, and the human future in space, 2009
- Michael N. Mautner; Seeding the Universe with Life: Securing Our Cosmological Future, 2000
- Michiel S.S. De De Vries; Pan Suk Kim; Value and Virtue in Public Administration, 2011
- N. Dale; J. Lewis; Computer Science Illuminated, 2015
- N. Malyshev; "The Evolution of Regulatory Policy in OECD Countries, 2008
- Neil Morton; Publication ethics, 2009
- Nel Noddings; Caring: A Feminine Approach to Ethics and Moral Education, 1984
- Nel Noddings; Women and Evil, 1989
- O. C. Ferrell; Business Ethics: Ethical Decision Making and Cases, 2015
- OECD; Regulatory Management and Reform in India, 2008

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

- Office of the Superintendent of Financial Institutions; Revised Guideline E-13 – Regulatory Compliance Management (RCM), 2014
- Omid Payrow Shabani; Democracy, Power, and Legitimacy: Critical Theory of Jürgen Habermas, 2003
- P. J. Ivanhoe; Bryan William Van Norden; Readings in classical Chinese philosophy, 2005
- P. Silveira; C. Rodriguez; A. Birukou; F. Casati; F. Daniel; V. D’Andrea; C. Worledge; C. Zouhair; Aiding Compliance Governance in Service-Based Business Processes, 2012
- P.F. Freemont; R.I. Kitney; Synthetic Biology, 2012
- Paul Richard; Elder Linda; The miniature Guide to Understanding the Foundations of Ethical Reasoning, 2006
- Pëtr Kropotkin; Anarchist morality, 1897
- Pëtr Kropotkin; Ethics: Origin and Development, 1924
- R. Lee; Promoting Regional Capital Market Integration, 2003
- Random House Unabridged Dictionary; Entry of Axiology
- Richard Smith; "Misconduct in Research: Editors Respond: The Committee on Publication Ethics (COPE) Is Formed, 1997
- Robert Cavalier; Meta-ethics, Normative Ethics, and Applied Ethics, 2013
- Robert G. Olson; Deontological Ethics, 1967
- Roger T. Ames; Confucian Role Ethics: A Vocabulary, 2011
- Ron Scollon; Plagiarism, 1999
- Rosemarie Tong; Nancy Williams; "Feminist Ethics, 2009
- Russ Shafer-Landau; The moral fixed points: new directions for moral nonnaturalism, 2012
- S. J. Smyth; A. McHughen; Regulation of Agricultural Biotechnology: The United States and Canada, 2012
- S. Weinberg; Chapter 13: International Regulation". Cost-Contained Regulatory Compliance: For the Pharmaceutical, Biologics, and Medical Device Industries, 2011
- Standards Australia; AS ISO 19600:2015, 2018

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

- Stanford Encyclopedia of Philosophy; Ancient Ethical Theory
- The Ethics and Compliance Initiative (ECI); Principles and Practices of High Quality Ethics & Compliance Programs, 2016
- USSC.gov; Special Reports and Discussions on Chapter Eight, 2010
- Wendell Wallach; Colin Allen; Moral Machines: Teaching Robots Right from Wrong, 2 L. Cook008
- William S. Sahakian; Mabel Lewis Sahakian; Ideas of the Great Philosophers, 1966
- Williams Bernard; Ethics and the Limits of Philosophy, 1999
- Wonsuk Chang; Leah Kalmanson; Confucianism in Context: Classic Philosophy and Contemporary Issues, East Asia and Beyond, 2010
- www.osha.gov; OSHA Law & Regulations, 2007
- A. A. Berle; G. C. Means; The Modern Corporation and Private Property, 1932

2. Ελληνική Βιβλιογραφία

- Γ. Πετράκος; Πανεπιστημιακές Σημειώσεις (Πάντειο Πανεπιστήμιο), 2016

3. Ηλεκτρονικές πηγές

- <http://business.usa.gov/>
- <http://osha.gov/>
- <http://plato.stanford.edu/>
- <http://stanford.edu/>
- <http://ussc.gov/>
- <https://bbc.com/>
- <https://repository.kallipos.gr/>
- <https://www.ucy.ac.cy/>

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

Παραρτήματα

1. Ερωτηματολόγιο

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Εμπιστευτικό Ερωτηματολόγιο Έρευνας στα Πλαίσια Εκπόνησης της
Διπλωματικής Εργασίας με θέμα:

**«Η ηθική ως παράγοντας επιρροής της κανονιστικής συμμόρφωσης.
Αυτονομία ή αλληλεπίδραση;»**

Αξιότιμοι/ες Κύριοι/ Κυρίες,

Το παρόν ερωτηματολόγιο δημιουργήθηκε στο πλαίσιο Διπλωματικής Εργασίας που εκπονείται στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Ελπίζουμε ότι θα βρείτε το ερωτηματολόγιο ενδιαφέρον. Η συμπλήρωση όλων των ερωτημάτων δεν είναι απαραίτητη, ωστόσο θα βοηθούσε στην επιτυχία της έρευνας της παρούσας Διπλωματικής Εργασίας. Τα αποτελέσματα δεν θα παρουσιαστούν ξεχωριστά, αλλά συνολικά τηρώντας πάντα την αρχή της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών. Στη συγκεκριμένη διπλωματική εργασία, το σκοπό της οποίας καλείται να εξυπηρετήσει το ερωτηματολόγιο που ακολουθεί, θα αναδειχθεί η εξέχουσα σημασία της ηθικής ως παράγοντας επιρροής της κανονιστικής συμμόρφωσης καθώς επίσης θα εξεταστεί και το κατά πόσο στενά συνδεδεμένες είναι οι δύο

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

έννοιες αλλά και ποια τα αποτελέσματα της ζεύξης αυτής στο επαγγελματικό περιβάλλον, για την επιχείρηση και κάθε ενδιαφερόμενο.

Η ηθική ή η ηθική φιλοσοφία είναι: ο κλάδος της φιλοσοφίας που περιλαμβάνει την συστηματοποίηση, υπεράσπιση και σύσταση εννοιών ορθής και λανθασμένης συμπεριφοράς. Η ηθική επιδιώκει να επιλύσει ζητήματα ανθρώπινης δεοντολογίας καθορίζοντας έννοιες όπως το καλό και το κακό, το σωστό και το λάθος, η αρετή και η αντίληψη, η δικαιοσύνη και το έγκλημα.

Επιβλέπων: κ. Αναστάσιος Τσάμης – Ομότιμος Καθηγητής Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης Παντείου Πανεπιστημίου.

Για οποιαδήποτε ερώτηση ή διευκρίνιση παρακαλώ επικοινωνήστε με τον κ. Βασίλειο Δ. Ζαχαριάδη στις παρακάτω διευθύνσεις:

E-mail: vassileios.zachariades@gmail.com ή zach.vasilis@gmail.com

Τηλ. επικοινωνίας: (+30) 69 45.432.214

Θα σας ήμουν ευγνώμων αν διαθέτατε μερικά λεπτά για τη συμπλήρωση του παρόντος ερωτηματολογίου. Οι απαντήσεις που θα ληφθούν από τα ερωτηματολόγια θα αξιοποιηθούν συγκεντρωτικά και θα είναι εμπιστευτικές. Αν κάποια ερώτηση θεωρήσετε ότι δεν πρέπει να απαντηθεί τότε παρακαλώ να απαντήσετε τις υπόλοιπες.

Τέλος, θα σας παρακαλούσα να μου αποστείλετε το ερωτηματολόγιο σας έως την **31/12/2018** συμπληρωμένο προκειμένου να αξιολογηθούν και να ερμηνευτούν τα αποτελέσματα.

Αναμένοντας, την ανταπόκρισή σας στη συμπλήρωση του ερωτηματολογίου. Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων.

Βασίλειος Δ. Ζαχαριάδης

Μεταπτυχιακός Φοιτητής του Τμήματος Δημόσιας Διοίκησης

Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών « Φορολογία & Ελεγκτική »

2. Οδηγίες συμπλήρωσης του ερωτηματολογίου

Για λόγους που αφορούν την ερευνητική μας εργασία υπάρχουν 3 τύποι ερωτήσεων:

Στον πρώτο τύπο ερωτήσεων ο ερωτώμενος καλείται να διαλέξει την απάντηση που θεωρεί κατάλληλη. Σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να είναι περισσότερες από μία.

Στον δεύτερο τύπο ερωτήσεων ο ερωτώμενος καλείται να διαλέξει εκ των επιλογών: (Συμφωνώ / Διαφωνώ / Δεν γνωρίζω/Δεν απαντώ)

*απλά κυκλώστε την απάντηση που θεωρείτε ότι αντιστοιχεί καλύτερα.

Στον τρίτο τύπο ερωτήσεων ο ερωτώμενος καλείται να αναπτύξει την απάντηση του με βάση τα πιστεύω του για το ερώτημα που του τίθεται.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ – ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

1. Ποιο είναι το φύλο σας;

α. Άνδρας β. Γυναίκα

2. Σε ποια ηλικιακή ομάδα ανήκετε;

α. 18-24 β. 25-34 γ. 35-44 δ. 45-55 ε. 56 και άνω

3. Είστε απόφοιτος:

α. Δημοτικού β. Τριταξίου Γυμνασίου(ΥΕ) γ. Λυκείου(ΔΕ)

δ. ΑΤΕΙ(ΤΕ) ε. ΑΕΙ(ΠΕ) στ. Μεταπτυχιακού Προγράμματος

ζ. Διδακτορικού Προγράμματος ή Μεταδιδακτορικού Προγράμματος

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

4. Σε ποιο τομέα εργάζεσθε;

α. Δημόσιο β. Ιδιωτικό γ. Δεν εργάζομαι αυτή την στιγμή

5. Ποιος είναι ο αριθμός των υπαλλήλων στην οικονομική μονάδα που εργάζεσθε;

α. Λιγότεροι από 30 β. Μεταξύ 30 και 60 γ. Μεταξύ 61 και 100

δ. Πάνω από 100

ΑΤΟΜΙΚΗ ΗΘΙΚΗ

6. Αντιμετωπίζω τους άλλους όπως θέλω να με αντιμετωπίζουν.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

7. Ακολουθώ τις ηθικές αξίες που είναι κοινές σε όλες τις μεγάλες θρησκείες.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

8. Συμμορφώνομαι στα ηθικά πρότυπα της δικής μου πίστης ή θρησκείας χωρίς να σκέφτομαι τίποτε άλλο.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

9. Η συμπόνια για όσους υποφέρουν ή είναι σε μειονεκτική θέση είναι η πιο κρίσιμη αρετή.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

10. Η δικαιοσύνη και η ισότητα είναι οι σημαντικότερες προϋποθέσεις για μια κοινωνία.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

11. Η αφοσίωση ενός ατόμου στην ομάδα είναι πιο σημαντική από τις μεμονωμένες ανησυχίες κάποιου.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

12. Ο σεβασμός προς τις αρχές είναι κάτι που όλοι πρέπει να μάθουν.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

13. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να κάνουν πράγματα που είναι επαναστατικά προς τους άλλους, ακόμα και αν κανείς δεν βλάπτεται.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

14. Οι άνθρωποι θα πρέπει να σέβονται και να βοηθούν τους μεγαλύτερους σε ηλικία ανθρώπους όσο και τους Α.Μ.Ε.Α..

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

15. Η φιλανθρωπία είναι απαραίτητη στην καθημερινή μας ζωή.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

ΕΠΙΧ/ΚΗ ΗΘΙΚΗ – ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ

16. Ένα στέλεχος που κερδίζει 200.000€ ετησίως καλύπτει το λογαριασμό εξόδων του με περίπου 6.000€ ετησίως.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

17. Λόγω της πίεσης από την εταιρεία μεσιτείας του, ένας χρηματιστής συνέστησε έναν τύπο ομολόγου που δεν θεωρούσε καλή επένδυση.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

18. Μια μικρή επιχείρηση έλαβε το ένα τέταρτο των ακαθάριστων εσόδων της με τη μορφή μετρητών. Ο ιδιοκτήτης ανέφερε μόνο το ήμισυ των χρηματικών εισπράξεων για σκοπούς φόρου εισοδήματος.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

19. Μια εταιρεία πλήρωσε ένα ποσό «συμβουλευτικής» αξίας 350.000€ σε έναν υπάλληλο μιας ξένης χώρας. Σε αντάλλαγμα, ο υπάλληλος υποσχέθηκε βοήθεια για την απόκτηση μιας σύμβασης που θα έπρεπε να αποφέρει κέρδη 10 εκ. € για την αναθέτουσα εταιρεία.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

20. Ο πρόεδρος της εταιρείας διαπίστωσε ότι ένας ανταγωνιστής είχε κάνει μια σημαντική επιστημονική ανακάλυψη που θα μείωνε σημαντικά τα κέρδη της δικής του εταιρείας. Στη συνέχεια προσέλαβε έναν βασικό υπάλληλο του ανταγωνιστή σε μια προσπάθεια να μάθει τις λεπτομέρειες της ανακάλυψης.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

21. Ο εργολάβος του αυτοκινητοδρόμου εξέφρασε τη λύπη του για τη χαοτική κατάσταση των προσφορών και τον ανταγωνισμό στην βιομηχανία του. Έτσι, κατέληξε σε συμφωνία με άλλους μεγάλους εργολάβους για να επιτρέψει την υποβολή προσφορών που θα επέτρεπε εύλογο κέρδος.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

22. Ο πρόεδρος της εταιρείας αναγνώρισε ότι η αποστολή ακριβών χριστουγεννιάτικων δώρων στους αγοραστές μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τις θέσεις τους. Ωστόσο, συνέχισε την πολιτική, καθώς ήταν μια κοινή πρακτική και η αλλαγή της μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια επιχειρήσεων.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

23. Ένας εταιρικός διευθυντής έμαθε ότι η εταιρεία του σκοπεύει να ανακοινώσει ένα διαχωρισμό μετοχών και να αυξήσει το μέρισμα του. Με βάση αυτές τις πληροφορίες, αγόρασε επιπλέον μετοχές και τις πώλησε με κέρδος μετά την ανακοίνωση.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

24. Ένα εταιρικό στέλεχος προωθούσε έναν πιστό φίλο και ικανό διευθυντή στη θέση αντιπροέδρου του τμήματος και υπερπήδησε έναν πιο καταρτισμένο διευθυντή με τον οποίο δεν είχε στενούς δεσμούς.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

25. Ένας μηχανικός ανακάλυψε ένα ελάττωμα σχεδιασμού προϊόντος που αποτελούσε κίνδυνο για την ασφάλεια. Η εταιρεία του αρνήθηκε να διορθώσει το ελάττωμα. Ο μηχανικός αποφάσισε να παραμείνει ήσυχος, αντί να πάρει την καταγγελία του έξω από την εταιρεία.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

26. Ένας ελεγκτής επέλεξε μια νομική μέθοδο χρηματοοικονομικής πληροφόρησης η οποία αποκρύπτει κάποιες δυσάρεστες οικονομικές περιστάσεις που διαφορετικά θα γίνονταν γνωστές στο κοινό.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

27. Ένας εργοδότης έλαβε αιτήσεις για θέση εποπτικού φορέα από δύο εξίσου κατάλληλους αιτούντες, αλλά προσέλαβε τον άνδρα αιτούντα επειδή σκέφτηκε ότι ορισμένοι υπάλληλοι ενδέχεται να μην ανταποκρίνονται στην εποπτεία του από μια γυναίκα.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

28. Στο πλαίσιο της στρατηγικής μάρκετινγκ για ένα προϊόν, ο παραγωγός άλλαξε το χρώμα του και το έθεσε στο εμπόριο ως «νέο και βελτιωμένο», παρόλο που τα άλλα χαρακτηριστικά του προϊόντος παρέμειναν αμετάβλητα.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

29. Ένας κατασκευαστής τσιγάρων ξεκίνησε μια διαφημιστική καμπάνια αμφισβητώντας νέα στοιχεία από τους υπαλλήλους της δημόσιας υγείας ότι το κάπνισμα τσιγάρων είναι επιβλαβές για την υγεία του καπνιστή.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧ/ΚΗΣ ΗΘΙΚΗΣ.
ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝ/ΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ;

30. Ο κάτοχος μιας μικρής επιχείρησης έλαβε ένα δωρεάν αντίγραφο ενός προγράμματος λογισμικού ηλεκτρονικού υπολογιστή από ένα επιχειρηματικό φίλο αντί να δαπανήσει 500€ για να αποκτήσει το δικό του πρόγραμμα από τον έμπορο λογισμικού.

α. Διαφωνώ απόλυτα β. Μάλλον διαφωνώ γ. Ούτε διαφωνώ/ούτε συμφωνώ δ. Μάλλον συμφωνώ ε. Συμφωνώ απόλυτα στ. ΔΞ/ΔΑ

**

**

Σας ευχαριστώ για τον χρόνο που διαθέσατε για την ολοκλήρωση του παρόντος ερωτηματολογίου και για την ειλικρίνεια των απαντήσεων.